

**МІНІСТЕРСТВО КУЛЬТУРИ ТА ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ УКРАЇНИ
НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ**

Кафедра графічного дизайну

КВАЛІФІКАЦІЙНА РОБОТА

на здобуття освітнього ступеня бакалавр

на тему:

**Дизайн серії обкладинок музичних альбомів Біллі Айліш
(Billie Eilish)**

Виконала студентка IV курсу
Групи БДЗ-11-9/2
Спеціальності:
022 Дизайн

Григорук Інна Олександрівна
(ПІБ студента)

Керівник:
доктор технічних наук, кандидат
мистецтвознавства, доцент
(науковий ступінь керівника)

Коваль Лідія Михайлівна
(ПІБ керівника)

Рецензент:
кандидат мистецтвознавства
(науковий ступінь рецензента)

Мазніченко Олена
Володимирівна
(ПІБ рецензента)

Допустити до захисту
Протокол засідання кафедри
від «06» травня 2023 р. № 10
Завідувач кафедри Коваль Л. М.

(_____)_____

(підпис) (ініціали, прізвище)

Київ-2023

НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ КЕРІВНИХ КАДРІВ КУЛЬТУРИ І МИСТЕЦТВ

Інститут дизайну та реклами

Кафедра графічного дизайну

Освітній рівень «Бакалавр»

Спеціальність 022 Дизайн

Освітня програма «Графічний дизайн»

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

доц. Коваль Л.М.

«16» січня 2023 р.

ЗАВДАННЯ НА КВАЛІФІКАЦІЙНУ РОБОТУ СТУДЕНТУ

Григорук Інні Олександрівні

(прізвище, ім'я, по батькові)

1. Тема роботи – Розробка серії обкладинок музичних альбомів Біллі Айліш
Керівник роботи – Коваль Лідія Михайлівна, доктор технічних наук,
кандидат мистецтвознавства, доцент

(прізвище, ім'я, по батькові, науковий ступінь, вчене звання)

2. Строк подання студентом роботи – 05 червня 2023 р.

3. Мета та завдання кваліфікаційної роботи

Мета проєкту – Розробити серію обкладинок музичних альбомів Біллі Айліш, а саме: When We All Fall Sleep, Where Do We Go?, Happier Than Ever, dont smile at me; дослідити і проаналізувати творчість співачки для її вдалої візуалізації, а також передати графічними засобами атмосферу і настрої музичних композицій цих альбомів.

Завдання проєкту – розкрити значення і роль обкладинок як в минулому так і у сучасному цифровому світі. Провести аналіз аналогів, як зарубіжних, так і українських обкладинок. Провести критичний аналіз

творчості Біллі Айліш, на основі аналізу виявити емоційний стан всіх трьох альбомів. Відповідно до аналізу розробити пошукові ескізи і визначитись зі стилем ілюстрацій. Розробити дизайн обкладинок, впровадити мокапи з використанням ілюстрацій. Подати реалізований проєкт на відповідних носіях.

4. Перелік графічного матеріалу: серія обкладинок музичних альбомів Біллі Айліш, проєктна графіка до проєкту (з візуалізаціями розміщення плакатів на відповідних носіях), презентація до доповіді на захисті проєкту.

5. Консультанти розділів роботи (проєкту)

Розділ	Прізвище, ініціали та посада консультанта	Дата, підпис	
		Завдання видав	Завдання прийняв
I			
II			
III			

6. Дата видачі завдання – 16 січня 2023 р.

КАЛЕНДАРНИЙ ПЛАН

№ з/п	Назва етапів кваліфікаційної роботи	Строк виконання етапів роботи (проєкту)	Примітка
1	Складання програми кваліфікаційної роботи	17 лютого 2023 р.	
2	Вибір об'єкту проєктування	17 лютого 2023 р.	
3	Аналіз аналогів	24 лютого 2023 р.	
4	Формулювання мети та завдання кваліфікаційної роботи	24 лютого 2023 р.	
5	Написання першого розділу	03 березня 2023 р.	

	кваліфікаційної роботи		
6	Розроблення графічного рішення	10 березня 2023 р.	
7	Розроблення технологічного рішення	17 березня 2023 р.	
8	Написання другого розділу кваліфікаційної роботи	31 березня 2023 р.	
9	Написання третього розділу кваліфікаційної роботи	14 квітня 2023 р.	
10	Складання опису кваліфікаційної роботи	14 квітня 2023 р.	
11	Формулювання висновків кваліфікаційної роботи	06 травня 2023 р.	
12	Виконання оригінал-макетів	06 травня 2023 р.	
13	Візуалізація проєктної графіки	06 травня 2023 р.	
14	Оформлення кваліфікаційної роботи згідно до вимог	05 червня 2023 р.	

Студент

(підпис)

Григорук І.О.

(прізвище та ініціали)

Керівник проєкту

(підпис)

Коваль Л. М.

(прізвище та ініціали)

АНОТАЦІЯ

Дипломна робота присвячена розробці ілюстрацій до трьох альбомів видатної американської артистки й композиторки Біллі Айліш, а саме: *dont smile at me*, *Happier Than Ever*, *When We All Fall Sleep*, *Where Do We Go?* Створюючи дизайн обкладинок, важливо було передати настрій до кожного з альбомів. Саме тому в роботі досліджувалось як життя, так і творчість Біллі Айліш, було проаналізовано кожний альбом на емоційний стан співачки для того, щоб вдало передати атмосферу в ілюстраціях. Також важливим елементом було передати цілісну інформацію, щоб зміст ілюстрацій не суперечив зі змістом музичних творів.

У результаті проведеного аналізу аналогів, як зарубіжних, так і українських, було представлено процес розробки ескізів, концепцію серії обкладинок з подальшим розміщенням їх на конкретних носіях.

Зміст

ВСТУП.....	7
РОЗДІЛ I. ОБКЛАДИНКИ АЛЬБОМУ: ІСТОРИОГРАФІЯ І АНАЛІЗ ТВОРЧОСТІ БІЛЛІ АЙЛІШ	
1.1 Історіографія та основні етапи розвитку музичної обкладинки	10
1.2 Біллі Айліш життя і творчість співачки.....	16
1.3 Аналіз першого мініальбому “dont smile at me”	22
1.4 Аналіз першого студійного альбому “When We All Fall Sleep, Where Do We Go?”	25
1.5 Аналіз другого альбому “Happier Than Ever”	31
РОЗДІЛ II. ДОСЛІДЖЕННЯ АНАЛОГІВ ДИЗАЙНУ ОБКЛАДИНОК	
2.1 Метод аналізу аналогів	38
2.2 Аналіз зарубіжних аналогів	39
2.3 Аналіз українських аналогів	43
2.4 Аналіз оригінальних обкладинок	45
РОЗДІЛ III. КОНЦЕПЦІЯ І ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ	
3.1 Пошукові ескізи.....	48
3.2 Кольорове і шрифтове вирішення	51
3.3 Програмні засоби	53
3.4 Спосіб виготовлення, технологія втілення.....	54
ВИСНОВКИ.....	57
СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ	59
ДОДАТКИ.....	62

ВСТУП

Актуальність дипломної роботи. У світі цифрової революції музична індустрія розвивається з кожним роком все більше і більше, особливо це стосується виробництва та споживання музики. Музика стала невіддільною частиною нашого життя, а її культура формує особливу субкультуру. Попит на музику завжди існував, а отже попит на унікальні обкладинки завжди буде актуальним. Часто перша асоціація при перегляді візуалу музичного твору може викликати як позитивні, так і негативні емоції, тому важливо враховувати першу асоціацію слухача. У зв'язку з тим, сподобається слухачеві обкладинка чи ні, він прийме рішення слухати чи не слухати музичний твір (однак це стосується тільки тих музичних творів, які створюються новими музикантами). Якщо у слухача збігається смак з композитором у візуальній складовій, то, велика ймовірність того, що збігатиметься і в інших аспектах.

Обкладинка альбому – це візуальне оформлення музичного твору, яке стало важливою частиною культури музики. Вона має на меті відобразити зміст і повідомлення музики, а також слугує маркетинговим інструментом для залучення потенційних слухачів. Обкладинка альбому може включати назву виконавця або групи, назву альбому, списки треків та іншу відповідну інформацію, а також зображення чи графіку, які мають привернути увагу аудиторії. У деяких випадках обкладинка альбому може стати культовою та дуже впізнаваною.

Тема обкладинки до музичних альбомів є актуальною з кількох причин. По-перше, обкладинка є важливою складовою музичного продукту, після чого вона є першим, з чим зустрічається слухач, і вона може привернути увагу або зіпсувати враження про музику. Гарна обкладинка може сприяти успіху альбому, а неякісна обкладинка може погіршити інтерес слухачів. По-друге, з розвитком стрімінгових сервісів, обкладинка стає ще

важливішою, вона використовується на різних музичних платформах, таких як: YouTube Music, Apple Music, Spotify, Tidal, Deezer, SoundCloud та інші. Це означає, що обкладинка може бути вирішальним фактором у тому, чи слухач натисне на кнопку “Відтворити” чи пропустить альбом. По-третє, обкладинка може відобразити музичний стиль, концепцію альбому та індивідуальність виконавця. Вона може стати відвідуюною карткою музиканта та привернути увагу до його творчості.

Мета дипломної роботи. Розробити серію обкладинок музичних альбомів Біллі Айліш, а саме: *When We All Fall Sleep, Where Do We Go?, Happier Than Ever, dont smile at me*; дослідити і проаналізувати творчість співачки для її вдалої візуалізації, а також передати графічними засобами атмосферу і настрій музичних композицій цих альбомів.

Завдання дипломної роботи:

1. Розкрити значення і роль обкладинок як в минулому так і у сучасному цифровому світі.
2. Провести аналіз аналогів, як зарубіжних, так і українських обкладинок.
3. Провести критичний аналіз творчості Біллі Айліш, на основі аналізу виявити емоційний стан всіх трьох альбомів.
4. Відповідно до аналізу розробити пошукові ескізи і визначитись зі стилем ілюстрацій.
5. Розробити дизайн обкладинок, впровадити мокапи з використанням ілюстрацій.
6. Подати реалізований проєкт на відповідних носіях.

Об’єкт дослідження – дизайн обкладинок музичних альбомів.

Предмет дослідження – графічний дизайн обкладинок музичних альбомів Біллі Айліш з точки зору шляхів розвитку у сучасному світі.

Методи дослідження. Використовувалися такі методи:

- 1) Історико-аналітичний метод дослідження розвитку графічного дизайну у сфері обкладинок альбомів, розглядалася історіографія розвитку альбомів, від вінілових платівок, до платформених носіїв;
- 2) Метод порівняльного аналізу – де порівнювалися як українські аналоги, так і зарубіжні;
- 3) Кольорово-графічний метод, використовувався для аналізу гармонійної кольорової гами, пластичних і графічних аспектів об'єкта.

Концепція проєкту. Біллі Айліш – американська співачка та авторка пісень. Вона почала свою музичну кар'єру у 2015 році, коли її старший брат Фінеас О'Конел запропонував їй записати пісню, яку він написав для свого музичного проєкту. Пісня "Ocean Eyes" стала вірусним хітом, а Біллі Айліш здобула визнання як молода та талановита співачка. Біллі Айліш також відома своїми провокаційними та ексцентричними виступами на сцені, і за її межами. Вона відкрито говорить про своє переживання та емоції, вона стала прикладом для молодого покоління, яке бореться з питаннями здоров'я психічного стану, відносинами та соціальними проблемами.

Аудиторія Біллі Айліш – це молоді люди, віком від 13 до 30 років, які дають перевагу альтернативній та електропоп музиці. Її музика та виступи привертають увагу людей, які цінують новаторство та експерименти, а також тих, хто шукає співпереживання, хто бореться з різними психологічними проблемами, хто просто любить насолоджуватись її музикою і спокійним голосом, а також її теми, які доносяться через пісні, турбують молодь сьогодення.

За останній час, Біллі Айліш здобула велику популярність, вона має велику аудиторію в соціальних мережах, особливо в Instagram та TikTok, де вона публікує свої фотографії, відео та спілкується зі своїми фанатами. Вона стала іконою стилю для багатьох молодих людей та має велику кількість прихильників у всьому світі.

Отже, основною метою дизайн-проєкту є ребрендинг обкладинок до її альбомів. Завдання: покращити естетичний вигляд альбомів.

Головна ідея проєкту – розробка серії ілюстрацій з текстовим супроводом до альбомів Біллі Айліш, з передаванням певної атмосфери та настрою завдяки кольоровій гамі. Створення оригінальних і привабливих образів головної героїні для аудиторії. Серія обкладинок містить в собі всю необхідну інформацію та образи, які було винайдено за допомогою аналізу творчості актриси.

Графічний матеріал виконаний за допомогою програмного забезпечення векторної графіки Adobe Illustrator, а також редактора растрової графіки Adobe Photoshop, у якому створювалися проміжні начерки та редагувалися фотографії продукту.

РОЗДІЛ I. ОБКЛАДИНКИ АЛЬБОМУ: ІСТОРИОГРАФІЯ І АНАЛІЗ ТВОРЧОСТІ БІЛЛІ АЙЛІШ

1.1 Історіографія та основні етапи розвитку музичної обкладинки

Музика та дизайн взаємопов'язані між собою, вони доповнюють одне одного. Твір мистецтва дизайну може інтерпретувати музичний твір, і навпаки. Вони разом можуть надихати митця на створення неперевершених витворів мистецтва. Мільярди меломанів, які купують вінілові платівки, люблять не лише музику, але й обкладинку. Обкладинка — це візуальний підхід до музики. Це образ, який буде асоціюватися з музикою.

Слово “альбом” походить із довоєнної епохи, коли воно стосувалося альбому, що містив платівку шелаку у звичайній сірій паперовій обкладинці з відповідною назвою на передній частині. Деякий час диски лежали в шкіряній книжці, що нагадувала фотоальбом.

Менш ніж 100 років тому, в 1938 році, історія дизайну обкладинок почала формуватись. Американський художник Алекс Штайнвайс зробив революцію в дизайні музичного альбому, додавши тематичну графіку на обкладинку. До цього часу музика містилася в простих паперових конвертах із практичними технічними деталями. Інноваційний підхід Штейнвейса не тільки робить обкладинки більш привабливими, але й надає їм естетичної значущості. Раніше обкладинки містили лише написи та технічну інформацію, хоча згодом з’явилася інша естетика дизайну, наприклад, відбитки та штампи на обкладинках. Алекс Штайнвайс зробив неймовірний внесок у комерційний та візуальний світ, створивши унікальний концептуальний напрямок. Лише у 21 рік він став художнім керівником Columbia Records, а його творчість стала іконою жанру. Його візуалізація класичної музики та джазу зробили ці жанри доступними для широкого кола людей. Усе це доповнюється його яскравими мініпостерами. Твори Алекса “George Gershwin”, “Grieg Peer Gynt”, “Jazz From Then Till Now” (див. рис. 1.1) та багато інших, були популярними серед тих, хто знайомий з музичними творами.

У 1940-х роках Columbia Records зберегла свій традиційний дизайн альбомів і продовжувала бути попереду, а Джим Флор замінив великого Алекса Штайнвайса. Художник відомий своєю особливою манерою живопису, яка поєднує в собі карикатуру і сюрреалізм з елементами гумору. Його фігури збільшені та незвичайних форм, чим нагадують спотворене обличчя Пікассо. Серед відомих його зображень — Луї Армстронг і Роджерс, яких він зобразив у своєму стилі з використанням яскравих кольорів і геометричних фігур (див. рис. 1.2). Крім того, співпрацював з

лейблом RCA Victor і створив арти для низки альбомів у 1950-х роках. Джим Флор вплинув на багатьох сучасних художників, у тому числі на видатних аніматорів і режисерів Pixar Animation Studios Пітера Ханса Доктера та Джоша Егла, більш відомого як Шаг.

З початком 1950-х років дизайни обкладинок альбомів ставали все більш популярними, для них використовувались фотографії і зображення самих музикантів, а не візуалізації музики. Одним із головних фотографів був Чарльз Стюарт, який створив понад 2000 обкладинок альбомів, у тому числі портрети Луї Армстронга, Каунт Бейсі, Джона Колтрейна та Майлза Девіса. Він вважається одним із найвидатніших джазових фотографів.

У 1950-х роках сталася альбомна революція, епоха не обмежувалася джазом, але й охопила рок музику. У цей період записи рок виконавців продавалися як сингли (сингл на 7- або 10-дюймових платівках), а альбоми не вважалися основною формою рок музики. Маркетингові компанії традиційно асоціювалися з кінотеатром і багато зображень альбому, особливо саундтрек, були взяті з постерів фільмів, таких як Jailhouse Rock. Іноді альбоми просто містили фотографії з підписами, як зображення Преслі Вільяма “Ред” Робертсона в його альбомі RCA 1956 року.

У 1960-х роках для музичних гуртів стало трендом співпрацювати з художниками для створення обкладинок альбомів. Такі культові групи, як The Beatles і The Rolling Stones, працювали з такими відомими художниками, як Пітер Блейк, Річард Гамільтон, Енді Уорхол і Роберт Франк. Дизайнери, які захоплювалися музикою, створили безліч різних образів, які досі тісно пов’язані з рок-музикою. У Лондоні рок-музика була пов’язана з модою й образотворчим мистецтвом. Обкладинка до альбому “The Beatles Revolver”, що розробив Клаус Воорман, стала знахідкою, а альбом “With The Beatles” мав свою пам’ятну обкладинку. Однак ніщо не зрівняється з обкладинкою Блейка Дженна Ховарта для Sgt Pepper’s Lonely

Hearts Club Band. Ця обкладинка стала новаторською, оскільки поклала початок поєднанню музики та візуальних елементів в одне творче ціле.

Було б помилкою не згадати ще одну найвідомішу обкладинку альбомів The Beatles, яка була створена не як графічна ілюстрація, а як фотографія. Майже всі бачили, як четверо учасників гурту переходять “зебру” на вулиці Лондона. Обкладинку альбому створив фотограф Ян Макміллан. На момент знімання було виділено лише 10 хвилин через жвавий рух на дорозі. Однак за ці 10 хвилин створювався шедевр, який досі згадують, тиражують, пародіюють і вважають одним із найкращих еталонів для обкладинок музичних альбомів.

1960-ті роки стали епохою, коли обкладинки альбомів стали більш бунтарськими та провокаційними. Обкладинка для альбому “The Velvet Underground And Nico” містила дивовижний принт жовтого банана, створений Ворхолом, на білому тлі. На перших тиражах альбому банан був зображений як наклейка з інструкцією “повільно очищай шкірку і подивись”. Коли наклейка була очищена від шкірки, на ній був схожий банан тілесного кольору. Однак виготовлення наклейок було трудомістким і дорогим, оскільки кожну доводилося наклеювати вручну. Таким чином, ця ідея була покинута.

При описі 1960-х років потрібно згадати й про психоделіку, про флуоресцентні кольори, про космос. Видатний Pink Floyd і його команда дизайнерів, представили три цікаві роботи: “A Saucerful of Secrets” (1968), (див. рис. 1.3) “More” (1969) і “Ummagumma” (1969). Достатньо лише побачити першу обкладинку, щоб зрозуміти, який яскравий досвід пережили всі, хто брав участь у їх створенні.

У 1960-х роках наукова фантастика та критика західних політичних режимів були популярними. Це вплинуло на зміст відображення у творах музикантів та художників. З часом “Імперія зла” почала розпадатися, і стало очевидним, що вона зазнає свого логічного кінця. Дизайнери та художники

почали активно використовувати радянські образи, особливо після того, як вони стали доступними західним масам.

У 1980-х роках розвиток альбомного мистецтва розгортався в шаленому темпі. Розробка нових записів та ілюстрацій була нескінченною. Кожен альбом на платівці або касеті мав свій унікальний малюнок або фотографію. “Back in Black” (див.рис. 1.4) був символічним альбомом цієї епохи. Назва пов'язана з тим, що випуск альбому відбувся після втрати вокаліста групи Бона Скотта. На обкладинці цього альбому немає хроматичного кольору, лише ахроматичні кольори: чорне тло з виділеними білими літерами. Таке оформлення пов'язане з назвою альбому і відображає темний настрій музикантів, які згадують свого першого вокаліста з сумом. Однак ця обкладинка здобула великої слави, вона продавалась тиражами, вона мала своїх прихильників, а наразі має і колекціонерів.

Також у цей час кіберпанк утвердився як стиль. Панувала атмосфера очікуваної цифрової революції. У мистецтві все більше використовувалися елементи цифрової тематики. Дизайн обкладинки альбому “Ghost in the Machine” (див.рис. 1.5) гурту The Police був одним із найяскравіших прикладів того періоду.

У 1980-і роки наукова фантастика здобула особливу популярність, а її науковий склад привертав значну увагу. Це призвело до збільшення кількості стилізацій, зокрема в ретро-стилі. У США в цей період гурт ZZ Top випустив два альбоми – “Eliminator” (див. рис. 1.6) і “Afterburner” (див. рис. 1.7), які стали незабутніми прикладами мистецтва, яке стилізується під наукову фантастику. Неможливо уявити, щоб один альбом існував без іншого, оскільки вони обидва відображали стиль того періоду, що відрізнявся яскравістю та використанням ретро та футуристичних елементів. “Eliminator” та “Afterburner” стали втіленням цього підходу до альбомного арту. На обкладинці “Eliminator” зображений класичний Форд-Купе 1933 року, який відображав ретро-стилістику альбому.

У 1990-х роках музична індустрія переживала найбільш швидкий і різноманітний розвиток, коли різні стилі та напрями поєднувалися та синтезувалися між собою. В той час прийшло кабельне телебачення, а з ним і MTV. Інтернет також почав захоплювати світ. Арт дизайн обкладинок альбомів став невіддільною складовою частиною процесу створення релізу. Розміри форматів стали ще більш різноманітними – вінілові платівки, касети, диски. Це додало більші вимоги до верстки та розміщення зображення.

Початок XXI століття приніс нові можливості для музичної індустрії. Завдяки Інтернету музику тепер можна легко завантажити в різних форматах, що змінило спосіб, з яким працюють звукозаписні компанії, музиканти та слухачі. Хоча продаж фізичних носіїв зменшується, диски все ще зберігають свою популярність. Альбомний арт відображає багатство креативності та стиль в сучасній музиці.

Ці роки були відомими ламаними ритмами, які досягли найвищого рівня популярності в IDM та глітч музиці. Електронна музика стала невіддільною частиною цього періоду, а Autechre відіграли ключову роль у розвитку цього стилю, особливо на танцювальній сцені.

Альбомні обкладинки трилогії “Confield”, “Draft 7.30” та “Untilted” з 2001, 2003 та 2005 років відображали цю стильову тенденцію. Ці зображення були абстрактними, але добре структурованими та динамічними, що зробило їх прямими результатами для цього музичного жанру. Вони є прикладами того, як обкладинки альбомів можуть відображати естетику та дух музики.

У другому десятилітті XXI століття фізичні носії стали все більш популярними, а поліграфія знову стала актуальною. Фетиш фізичного носія став загальноприйнятим, що зумовило появу альбомних оформлень у двох видах – для мережі та для продажу.

Можна зробити висновок, що історія дизайну музичних обкладинок альбомів налічує безліч видатних робіт і пов'язана зі змінами в культурі, технологіях та суспільстві загалом. Дизайн обкладинок альбомів змінювався разом із розвитком музичних жанрів, рекламних стратегій та загалом трендів. Музичне й образотворче мистецтво досі йдуть в ногу один з одним. Неможливо уявити гарний музичний твір без художнього супроводу обкладинки. Дизайн обкладинки завжди був і є важливим, адже саме із цього робиться імідж музиканта. Обкладинка – це в наш час як реклама, мета якої є придбання аудиторією товару. Якщо обкладинки виглядають естетично красиво, вони не повинні бути візуально приємними. Як говорив один з видатних дизайнерів обкладинок, найкраща обкладинка альбому не є настільки естетично дивовижною, щоб потрапити в галерею. Це означає, що людям важлива емоційна складова, смислова й історична, а не лише естетична. Вона повинна бути оригінальною і водночас привертати велику аудиторію, адже найкраща обкладинка альбому це та, яка продає копії.

1.2 Біллі Айліш життя і творчість співачки

Біллі Айліш у молодому віці стала музичним феноменом. Її стиль у музиці, а також у зовнішності вражає велику кількість аудиторії, її музика відгукується у різних поколіннях: від молодого, до старшого. У своїй творчості, вона не сексуалізує себе, навіть заперечує це, її стиль це вільний, зручний, простий одяг, в поєднанні з дизайнерськими речами. Свій перший хіт вона зробила сидячи на своєму ліжку, а її єдиним партнером був брат.

Біллі Айліш накопичила чистий капітал у 30 мільйонів доларів у 2022 році, переважно завдяки продажам цифрової музики та концертним виступам. У листопаді 2021 року вона запустила власну лінію ароматів під назвою “Eilish”, а також брала участь у високо прибуткових рекламних цілях бренду. Apple заплатила їй колосальні 25 мільйонів доларів за її документальний фільм “The World’s a Little Blurry”, у якому розповідається

про її стрімке зростання до слави та виклики, з якими вона зіткнулася на цьому шляху. Біллі почала писати та співати пісні, коли їй було лише тринадцять років, і база її шанувальників експоненціально зростає після того, як вона випустила свої перші п'ять-шість треків на SoundCloud. Згодом вона випустила кілька EP, перш ніж випустити свій дебютний альбом "When We All Fall Asleep, Where We Go?".

Отже, Біллі Айліш народилась 18 грудня 2001 року в Лос-Анджелесі, Каліфорнія. Вона народилась у сім'ї музикантів і акторів, мати – Меггі Бейрд і батько – Патрік О'Конел, вони обох обожнювали музику, грали на різних інструментах, а також писали пісні, саме батьки змалку виховували любов до музики своїм дітям. Повне ім'я Айліш – Біллі Айліш Пірат Берд О'Конел. Її ім'я це поєднання різних джерел натхнення, перше ім'я на честь її діда Вільяма; друге – на честь сіамського близнюка, якого її батьки бачили в документальному фільмі; а третє вибрав її старший брат – Фінеас.

Виросла Біллі у будиночку в Хайленд-Парк. Вона з братом навчались вдома, дитячі роки провела на домашньому навчанні, за що вона досі вдячна своїм батькам. Айліш займалась танцями, гімнастикою, верховою їздою і особливо музикою. Підростаючи, вона бачила як старший брат захоплювався музикою. Крім того, мати писала пісні, а батько грав на музичних інструментах. Як можна помітити музична атмосфера у будинку була шалена, саме вона надихнула Біллі зійти на дорогу музики. Вона вчилася грати на музичних інструментах, у 8 років співала в хорі, а у віці 11 років почала серйозно писати пісні. Біллі займалася танцями до 15 років, але змушена була припинити їх через отриману травму, що повністю дозволило їй відмовитись від кар'єри в цій галузі. У віці 11 років Біллі отримала синдром Туретта, внаслідок чого вона час від часу демонструє тики. В інтерв'ю вона зазначила, що це завжди було складно для неї і вона бентежилась з цієї причини, вона не любить говорити про це, адже коли проявляються тики, люди думають що вона намагається бути веселою,

таким чином негативно на це реагують. Однак співачка не дозволила цьому вплинути негативно на її життя.

Її старший брат, Фінеас О'Конел, мав найбільший вплив на її життя і творчість, поки вона росла. Він мав власний гурт і написав пісню "Ocean Eyes". Пізніше Біллі виконала цю пісню й опублікувала в соцмережах. Саме це було початком її кар'єри у світі музики. Це виявилось її проривом, першим і масштабним. Пісня стала вірусною, вона приваблювала велику аудиторію. Після випуску пісні "Ocean Eyes" у 2016 році менеджер Фінеаса звернувся до Біллі Айліш, щоб обговорити її потенціал у музичній індустрії. За допомогою свого брата Біллі підписала контракт із компанією Platoon A&R, яка допомагає артистам укладати угоди з великими студіями звукозапису. Chanel і стиліст також були залучені, щоб допомогти сформувати її публічний імідж.

У тому ж році Біллі випустила кліп на пісню "Ocean Eyes", а згодом підписала контракт з The Darkroom та лейблом Interscope Records. На її стиль вплинули виконавці хіп-хопу, такі як Тревіс Скотт і Ченс Репер. "Six Feet Under", ще одна пісня Біллі Айліш, прем'єра якої відбулася на Beats 1 у 2016 році. "Ocean Eyes" стала платиновою у 2018 році та досягла 84 місце в Hot 100 у 2019 році.

У 2017 році Біллі Айліш здобула популярність як молодий музичний феномен після випуску розширеної п'єси, що містить чотири ремікси "Ocean Eyes" і ще один EP для "Six Feet Under". Вона також випустила трек під назвою "Bored" до саундтреку популярного серіалу Netflix "13 причин чому". Айліш продовжувала випускати кілька популярних міні-альбомів, які ще більше зміцнили її популярність.

Біллі Айліш активно виступає в різноманітних шоу і концертах по всьому світу. Вона випустила численні хіт-сингли, зокрема "Bellyche", "When The Party's Over", "When We Fall Asleep, Where Do We Go", "When I Was Older" та багато інших.

У 2020 році Айліш була оголошена як виконавиця заголовної пісні популярної франшизи про Джеймса Бонда “No Time To Die”. Крім того, вона також анонсувала концерт Livestream для збору коштів на підтримку тих, хто постраждав від пандемії COVID-19.

Біллі Айліш не лише зробила собі ім'я в музичній індустрії, але й працювала моделлю для різних популярних брендів та брендів одягу. У співпраці з Такаші Мураками вона запустила свою лінію одягу в 2019 році. Крім того, вона об'єдналася з Apple, щоб запропонувати клієнтам магазинів ремікс її пісні “You Should See Me in a Crown”.

Крім артистичних і модельних занять, Айліш брала активну участь в активних заходах. Вона активно виступала за права тварин і веганство, а також продемонструвала підтримку виборчих прав у Сполучених Штатах.

За свою успішну кар'єру Біллі Айліш була відзначена численними престижними нагородами в різних музичних жанрах. Вона п'ять разів отримувала премію “Греммі” в різних категоріях і двічі виграла American Music Awards. Вона також була лауреатом двох MTV Europe Music Awards, трьох MTV Video Music Awards і двох Книг рекордів Гіннеса. Крім того, вона отримала одну нагороду NRJ Music Award, одну нагороду Brit Award і три нагороди Billboard Music Awards. Серед її видатних досягнень – те, що вона стала наймолодшою популярною співачкою та лише другою артисткою, яка виграла чотири різні премії Греммі за один рік.

У 2019 році, завдяки своїй активності у захисті прав тварин та веганства, Біллі Айліш отримала нагороду PETA за найкращий голос тварин.

Біллі Айліш все життя була вегетаріанкою, а в 2014 році перейшла на веганську дієту. Вона відкрито розповідала про свої проблеми з психічним здоров'ям, розповідаючи, що у неї були суїцидальні думки, навіть коли вона здобула популярність у музичній індустрії. Крім того, у 2018 році вона розповіла, що в дитинстві їй поставили діагноз «синдром Туретта». Айліш

також захоплена проблемами навколишнього середовища, об'єднавшись із Вуді Харрельсоном у відео, яке підкреслило небезпеку зміни клімату. Вона заохочує своїх шанувальників стати активними виборцями та співпрацювала з мером Лос-Анджелеса Еріком Гарсетті в ініціативі 2018 року щодо реєстрації старшокласників для голосування.

У 2020 році Біллі Айліш увійшла до списку 100 найбільш відомих знаменитостей Forbes, заробивши приблизно 25 мільйонів доларів і ставши наймолодшою людиною, яка коли-небудь потрапила до цього списку.

Щодо творчості Біллі Айліш, то, як зазначають критики, більшість пісень співачки мають депресивний і похмурий настрій, але сама Біллі стверджує, що це лише вираження думок, що стосуються кожного підлітка в її віці. За її словами, підліткові роки часто супроводжуються сильними емоціями, самокритичністю і почуттям, чого ніхто не розуміє. У своїх піснях вона створює атмосферу відвертості і пропонує довірливо поговорити. Біллі також додає панк-елементи до своєї музики і намагається передати енергію реп-виконавців на своїх концертах. Вона визнає, що дуже захоплювалася Френком Сінатрою та інді-групою Bon Iver, але завжди заздрить реп-виконавцям за їхню відкритість та безстрашність на сцені.

Біллі Айліш відверто зізнається, що в її піснях іноді згадуються назви наркотиків, але вона ніколи їх не вживала і стверджує, що виступає проти цього рішення. Вона розповідає про своє минуле, коли багато з її друзів вживали наркотики, але вона вистояла завдяки своєму характеру і вольовим якостям. Біллі також не соромиться говорити про своє особисте життя, незважаючи на те, що їй приписують романи з відомими людьми. Вона заявляє, що вона не має хлопця і закохана саме в себе, хоча зберігає коробку з романтичними "трофеями" зі свого минулого. Дівчина не боїться говорити відкрито про своє особисте життя та досвід. Вона розповідає, що в дитинстві вміла за себе постояти, не дозволяючи собі вживати наркотики і це допомогло їй зберегти вольові якості. Вона відверто зізнається, що ніхто зі

згаданих у ЗМІ чоловіків їй не подобається, і що вона щаслива бути самотньою. Проте вона не відштовхує людей і розповідає, що коли-небудь хотіла б мати дітей. Вона закликає своїх прихильників бути відкритими та говорити про свої проблеми.

Один із найбільш популярних запитів в Інтернеті – “Біллі Айліш без одягу”. Сама співачка каже, що: “Інтернет жорстокий до жінок”. Єдине фото, на якому вона не має на собі улюблених вільних толстовок, було зроблено папараці, коли вона прийшла від машини до будинку свого брата. Фото Біллі в майці викликало сильні реакції, як позитивні, так і негативні. Вона розповідає, що оточуючі турбуються про це більше, ніж вона сама. Вона почала носити мішкуватий одяг через комплекси зі своїм тілом та нещодавно зізналася, що в свої 12 років голодувала, приймала таблетки для схуднення, але не досягла результату. Вона також висловлювалася про те, що люди мають свою думку про неї, але не знають її справжньої сутності. У щойно випущеному фільмі вона знову заявила, що вона завжди виглядала такою, як є, і наголосила на тому, що це нормально. Наразі вона любить себе, сприймає такою, якою вона є, Біллі закликає підлітків любити себе, не завдавати собі і своєму здоров'ю шкоди.

Біллі Айліш була відома своїм унікальним стилем та бажанням відокремлюватись серед інших людей. У минулому вона відверто розповідала, що використовує мішкуватий одяг, щоб звернути увагу на свою творчість, а не на своє тіло. Однак зараз вона більше прагне до скритності і зберегти своє особисте життя від уваги громадськості. Вона зізнається, що читає заголовки новин про себе, але намагається не дивитися на коментарі, які зазвичай виявляються неприємними. Особливо важливо для неї захистити свою сім'ю від небезпеки. Вона також зробила татуювання, але його ніхто не побачить, тому що вона продовжує оберігати своє особисте життя від громадськості.

Щодо особистого життя співачки, воно залишається приватним. Вона не розповідає багато деталей про свої стосунки, або особисте життя в соціальних мережах чи інтерв'ю. Проте, вона заявила, що є незаміжньою і наразі не перебуває у стосунках з кимось. Раніше вона була пов'язана з кількома хлопцями, включаючи XXXTentacion, Брендона Квентіна Адамса та Метью Тайлера Ворса. Однак вона нічого не коментує про свої попередні стосунки та колишніх хлопців.

1.3 Аналіз першого мініальбому “dont smile at me”

“Я ненавиджу посміхатися. Це змушує мене почуватися слабкою, безсилою і маленькою” [1]. Зазначає Біллі Айліш у інтерв'ю до свого першого міні-альбому “dont smile at me”. Альбом виражає відчуття зрілості і сильної особистості Біллі, яка не дозволяє іншим керувати нею. Вона сміливо змішує поп-музику зі своїм унікальним стилем, і “Don't smile at me” став її першим кроком на шляху до успіху в музичній індустрії. Альбом містить 9 пісень, а тривалість його становить 28 хвилин.

Мініальбом Біллі Айліш “dont smile at me” був випущений 11 серпня на Darkroom/Interscope Records і швидко зробив її новою зіркою популярної музики. Її зростаюча база шанувальників, яка включає підтримку таких артистів, як Lorde, і таких брендів, як Chanel, можна віднести до незаперечної привабливості EP. Прослухавши EP, легко стати фанатом Біллі Айліш.

Перший трек “COPYCAT” демонструє впевненість і авторитет Айліш, коли вона відповідає комусь, хто намагався скопіювати її манери. Моторошний і нав'язливий синтезатор пісні в поєднанні з простим ритмом створює трохи загрозливу, але потужну атмосферу, яку підносить хитра гра слів Айліш. Приспів містить біт-дроп, де Айліш впевнено попереджає наслідувача стежити за спиною, коли вони намагаються наслідувати її гламур.

Однією з чудових особливостей майстерності Айліш є її здатність підривати очікування. Міст пісні перетворюється на фортепіанну баладу, підкреслюючи більш м'яку та доступнішу сторону її голосу. Коли вона вбудовується в гарний фальцет, вона попереджає наслідувачів, що вони досягли своєї межі та що у них вичерпався час. У той момент, коли слухач думає, що він знайомиться з вразливою стороною Айліш, вона грайливо перенаправляє пісню зухвалим “syke” і повертається до темних ритмів і енергії куплетів.

Справжній момент уразливості EP настає з “i don't wanna be you anymore”. Початок пісні з його фортепіанною та джазовою мелодією задає рефлексивний тон. Айліш співає про себе з принизливою чесністю про свою боротьбу з невпевненістю в собі та суспільним тиском: “Не будь такою/ Розвалюйся двічі на день/ Мені просто хотілося б, щоб ти відчував те, що говориш” [4] (Йдеться у її пісні). Вона також торкається глибоких питань, таких як схильність судити людей за їхньою зовнішністю та вибором одягу, як видно з рядків: “Якби сльози можна було розливати по пляшках/ Там би були басейни, наповнені моделями/ Казали б, що вузькі сукні – це що робить тебе повією”[4].

Вокальна потужність Айліш сяє в цьому треку, оскільки вона легко переходить між високими та низькими тонами, надаючи потужну сентиментальність у кожному слові. “i don't wanna be you anymore” є свідченням здатності Айліш передати вразливість через свою музику, водночас підносячи повідомлення, яке резонує з ширшою аудиторією.

“Watch” – балада про те, як знайти завершення й спасіння після розбитого серця, виділяється як один із найсильніших треків мініальбому. Пісня починається зі звуку чіпляючого сірника, який стає її основним тактом. У першому куплеті Айліш вимовляє схожий рядок, який задає тон решті пісні: “Якби ми були призначені бути, ми б уже були”, приймаючи сумну правду про те, що іноді все просто не працює як би ви не намагалися.

Емоції Айліш відчутні протягом усієї пісні, особливо під час багат шарового приспіву, де образність досягає найвищої точки. Вона використовує вогонь як метафору бажання, що може здатися кліше, але їй вдається зробити це з дивовижною оригінальністю. Виробництво EP, яким займається брат Айліш Фінеас, є ретельним і дивовижним. FINNEAS також написав більшість пісень на EP разом з Айліш за винятком “Ocean eyes” і “Watch”, які він написав самотійно.

Через кілька місяців після виходу мініальбому Айліш випустила другу версію “watch” під назвою “&burn” за участю Вінса Стейплза. Ця нова версія сміливіша та більш сильніша, але все ще зберігає вразливість оригінальної лірики. Загалом, “watch” демонструє здатність Айліш передавати емоції через свою музику, а також підкреслює вражаючі продюсерські навички її брата Фінеаса.

Популярна пісня “bellyache” демонструє унікальний та інноваційний підхід Айліш до створення музики. Невимушена гітарна мелодія ідеально поєднується з впевненим зображенням Айліш, як вигаданого персонажа, який втілює серійного вбивцю. Удари та енергія пісні заразливі і їх легко захопити музикою. Загалом “bellyache” залишається одним із найяскравіших моментів EP і свідченням майстерності Айліш як авторки пісень і виконавиці.

EP “Don't smile at me” Біллі Айліш – майстерний показ її унікального стилю та вокальних здібностей. Від переслідуючих мелодій “COPUCAT” до вразливості “i don't wanna be you anymore” і моторошної привабливості “bellyache”, цей мініальбом знайде щось для кожного. Навіть такі ранні хіти, як “ocean eyes” і “bellyache”, все ще залишаються в силі та демонструють талант Айліш до написання пісень і голосу. EP's closer, “hostage”, – це стриманий момент, який демонструє здатність Айліш врівноважувати ніжність з одержимою перевагою. Завдяки її унікальному звучанню та

беззаперечному таланту не дивно, що Айліш стала загальновідомою з аншлаговими турами та фанатами по всьому світу.

1.4 Аналіз першого студійного альбому “When We All Fall Sleep, Where Do We Go?”

У віці 17 років Біллі Айліш захопила чарти та змінила попмузику своїм дебютним альбомом “When We All Fall Sleep, Where Do We Go?”. Пісні у цьому альбомі, написані Біллі та її братом, який також є її продюсером – Фінеасом О’Конелом. Попри те, що ліричний зміст може бути більш зрілим, ніж у інших співачок її віку, Біллі відкрито звертається до тиску, з яким стикається її покоління: перфекціонізм, дорослішання, менталітет “слідувати за своїм серцем”, непереборна депресія та тривога, а також боротьба зі швидкими змінами культури.

Дебютний альбом Біллі Айліш “When We All Fall Asleep, Where Do We Go?” демонструє свій унікальний стиль поєднання її ангельського голосу з похмурими та заплутаними текстами разом з електронними звуками, щоб створити цікавий музичний досвід. Айліш черпає натхнення зі свого особистого досвіду сонного паралічу та усвідомлених сновидінь, використовуючи кожну пісню, щоб досліджувати незрозумілі стани сну та пропонувати альтернативні інтерпретації. Її тексти часто метафоричні та відображають її боротьбу з підсвідомими думками. Попри тривожні теми, її м’який і заспокійливий вокал дарує відчуття комфорту. Альбом характеризується готичними танцювальними ритмами, електронними звуковими ефектами та ефірними мелодіями, а також поєднанням попмузики та непередбачуваних елементів.

Отже, після прослуховування і детального аналізу всіх пісень у альбомі, а їх 14, хочу звернути увагу на кожен трек. Вступний трек до дебютного альбому Айліш, під назвою “!!!!!!”, має легковажний характер. Пісня розпочинається з несподіваних звуків, що нагадують перемотування

стрічки. Вона являє собою розмову між Айліш та її братом Фінеасом. Айліш розпочинає пісню словами “Мій Invisalign має...”, а Фінеас кричить: “Я вийняв свій Invisalign...”. Попзірка гордо повторює цю фразу: “Я вийняв свій Invisalign, і це альбом!”, перш ніж почати сміятися. Цей трек можна розглядати як спокійний період перед початком “бури”, оскільки в основі альбому лежить темна тематика страхів.

“Bad Guy” – ця пісня має клубний настрій і жорсткий ритм, що нагадує швидкість автомобільної погоні в бойовику. Айліш описує характеристики поганого хлопця, а потім співає “Я поганий хлопець, ну ясно”. Ударні і басові лінії створюють енергійний звук, а гучні клацання додають динамічності. В останній хвилині пісні відбувається реп частина з багатошаровим вокалом, що створює зловісний настрій. Це відрізняється від зазвичай повільних та емоційних мелодій Айліш, оскільки “Bad Guy” вибивається завдяки постійним змінам ритму.

“Happu” – третя пісня починається з теплого вокалу Айліш. Інструментальна частина тримається на нижчому рівні, щоб підкреслити її голос. М’яка гармонія створює відчуття легкості. Пісня створює враження приватної розмови за вечерею в переповненому ресторані, поки не з’являється пронизливий басовий вокал, що спокійно заявляє: “Мені не потрібен ксанні, щоб почуватися краще”. У приспіві зустрічаються хай-хети та спотворений басовий підсилений вокал. Пісня постійно перемикається між спокійним фортепіано з м’яким вокалом і морфованим басовим підсиленим вокалом.

Трек під назвою “You Should See Me in a Crown” – головний сингл, натхнений британським телесеріалом “Шерлок”. В шоу “Поганий хлопець” Джим Моріарті каже фразу: “Ви повинні побачити мене в короні”. Айліш знайшла в цих словах надзвичайну силу та стильність і вирішила створити пісню, що відображає цей настрій. За словами самої Айліш, цей трек – це бути “злим, як диявол”.

Трек “All the Good Girls Go to Hell” пропонує історію про навколишнє середовище, про його проблеми, а саме проблема зміну клімату. “Це абсолютно так. Без сумніву, мова йде про зміну клімату”, – підтвердив Фінеас. “Ми подумали, що було б цікаво створити пісню з точки зору диявола чи Бога, спостерігаючи та хитаючи головами на людей, які сіють хаос на Землі. Наприклад, передприспів звучить так: “Пагорби горять у Каліфорнії / Не кажіть, що я вас не попереджав / Наша черга ігнорувати вас”. Він підкреслює наслідки тривалого ігнорування наслідків наших дій... Це, по суті, дослідження людських невдач, вказуючи на те, як ми справді поставили планету під загрозу своїми виборами” [24].

Однак, на мою думку, ця історія має двійний характер, перший – який розказав нам Фінеас, другий – це історія про сильну дівчину. Айліш грає з християнськими символами, біблійними образами та двоїстістю добра і зла. Вона перевертає релігійний наратив; можливо, не всі люди у світі йдуть до раю, а кращі з них йдуть до пекла. Айліш співає: “Всі хороші дівчата йдуть до пекла / Тому, що навіть Бог сама має ворогів”, натякаючи на те, що Бог – це не тільки жінка, а й недосконала, реальна жінка.

Трек “Wish You were gay”, можливо, викликав суперечки через свій текст, але це все одно чудова пісня завдяки своїй простій, але зірковій постановці, яка поєднує акустичну гітару та синтезатори. Пісня розповідає про досвід багатьох підлітків, які прагнуть своїх коханих і сподіваються, що їхня відсутність інтересу спричинена їхньою сексуальною орієнтацією. У той час як текст пісні викликав критику за тривіалізацію гомосексуалізму, Айліш розповіла, що пісня була натхненна справжнім коханням.

“When the party’s over” – це захоплива та емоційно насичена пісня, яка демонструє вразливість і чесність Айліш. У ньому розповідається про токсичні стосунки, з яких вона намагається вирватися. Текст пісні викликає відчуття болю, оскільки вона описує свої марні спроби виправити ситуацію, що символізується рядками “Порвав мою сорочку, щоб зупинити кров, / Але

ніщо не завадить тобі піти”[21]. Айліш цілим серцем вкладає себе в ці стосунки, попри те, що нічого не отримує натомість, і все ж залишається маленька частина її, яка не хоче відпускати, виражаючись через бажання “збрехати і сказати, що мені так подобається”. З піснею “When party’s over” Айліш створила зворушливий гімн про розставання, який має глибокий резонанс і може сприйматися як катарсичний саундтрек для особистих моментів розбитого серця.

Трек 8 під влучною назвою “8” несе в собі унікальне поєднання контрастних емоцій. Ніжне бринькання гавайської гітари створює фон для ніжного й тремтливого вокалу Біллі Айліш. Вона вкладає свою душу в лірику, зображуючи стосунки, у яких вона постійно відчуває себе неадекватною та непоміченою. Є незаперечне бажання як погойдатися в ритмі, так і пролити сльози, коли Айліш наспівує: “Я ніколи не знаю, як тобі догодити / Ти дивишся на мене, наче я прозора”. Цей трек втілює в собі суть розбитого серця, поєднуючи, здавалося б, життєрадісну мелодію з гострими й меланхолійними текстами, що робить його ідеальним доповненням до атмосфери емо-луау.

Одним із моїх улюблених треків є “My strange addiction”, захоплююча та провокаційна пісня, яка занурюється в царство закоханих із зірками з відтінком темряви. Черпаючи натхнення з однойменного шоу TLC, трек містить в собі вміло підібрані кліпи з “Офісу”, чому б і ні? Біллі Айліш є пристрасною шанувальницею серіалу, і коли ви щось любите, чому б не відобразити це у вашій роботі? Лірика випромінює грайливий і дражливий характер, пронизаний дотепністю та зухвалістю. Айліш розумно розмірковує про свої стосунки, припускаючи, що замість простого розриву, вони “повинні зробити перерву, а не оксфордську кому”, демонструючи її вміння грати словами. Попри складнощі, пристрасність між нею та її коханим залишається очевидною, оскільки вона метафорично

описує себе як порошок, а свого коханого як запал, з обіцянкою запалити щось могутнє через тертя, яке вони створюють.

У інтерв'ю New York Times Фінеас заглибився в нетрадиційні звукові семпли, використані в нав'язливому синглі “Bury a friend”, який включав такі елементи, як скобка, розбите скло і навіть зубний бор, особливо тривожний і суперечливий звук. Він висловив своє хвилювання, знайшовши місце для цих різких звуків у пісні, визнаючи їх унікальну та тривожну якість.

У розмові із Зейном Лоу, Біллі поділилась тим, що “bury a friend” має велике значення в альбомі, посилаючись на дослідження таких тем, як нічні страхи та параліч сну, які вплетені в проєкт. Фінеас визнав інтерпретацію своєї сестри та описав це як її власний лейбл для пісні. З його точки зору, хоча “bury a friend” не може пов'язувати кожну пісню тематично, вона має назву альбому та служить спонуканням до роздумів про царство паралічу сну та кошмарів. Хоча Біллі та Фінеас описують альбом по-різному, він особисто розглядає його як альбом дорослішання, зосереджений на зростанні та дорослішанні Біллі.

Пульсуючий ритм “ilomilo”, названий на честь гри головоломки 2010 року, метою якої є возз'єднання персонажів на ім'я “Po” та “Milo”. Цей зв'язок, разом із ліричним посиланням на “bury a friend” в “ilomilo” (“Друзі, яких мені довелося поховати / Вони не дають мені спати вночі”[23]), спонукав деяких шанувальників припустити про більш глибокий зв'язок між двома піснями. Однак Фінеас уточнив, що зв'язок служить більше для створення цілісного альбому, а не вказує на прямий наративний зв'язок.

За словами Фінеаса, він цінує пісні, які існують в усвідомленні інших пісень, додаючи історію і глибину альбому в цілому. Він описав зв'язок між “bury a friend” та “ilomilo” як подібні до різних епізодів одного телешоу, де вони не обов'язково покладаються один на одного, щоб існувати, але

роблять внесок у загальний досвід. Він також згадав, що такі дрібні деталі, як змішування пісень одна з одною, додають відчуття повного альбому.

“listen before i go” – це вічна балада, яка супроводжується похмурими фортепіанними мелодіями та потужним вокалом, що викликає атмосферу, подібну до “i don’t wanna be you anymore”. Протягом усієї пісні фоном можна почути навколишні звуки погоди та сміх, що додає їй атмосферності. Цей трек став одним із моїх особистих фаворитів з альбому завдяки його гострому посилю та спрощеній простоті. Лірика торкається теми депресії та тонко натякає на тему самогубства. Серед спотвореного вокалу, інтенсивної перкусії та багат шарових синтезаторів, присутніх у багатьох інших композиціях, ця повільна пісня пропонує момент перепочинку, дозволяючи слухачам обміркувати та опрацювати її емоційну глибину.

З того моменту, як я почула ніжне бринькання акустичної гітари зі сталевими струнами в перші секунди я закохалась у трек “i love you”. Не часто пісня так швидко привертає мою увагу, але в цій мелодії, в поєднанні з ненав’язливим вокалом Айліш є щось таке, що може глибоко вразити слухачів. Включення дзвінка 9-1-1, що тихо відтворюється у фоновому режимі, додає емоційний шар, який тягне за серце. Айліш вкладає своє серце та душу в кожен вірш, і ви відчуваєте біль у її голосі. Місце зі зворушливими рядками “Посмішка, яку ти подарував мені / Навіть коли ти відчував, що хочеш померти”[24], особливо вразило мене. На мою думку, ця пісня є найкращим треком альбому.

Заключний трек альбому “goodbye” служить доречним завершенням платівки, вміло поєднуючи елементи з кожної пісні у зворотному порядку. Вона починається з лірики “It’s not true” з “i love you” і завершується вражаючим рядком “I’m the bad guy” з “bad guy”. Розташувавши ці тексти у зворотному порядку, пісня втілює в собі суть дебютного альбому Айліш у згуртованій і зворушливій манері. Він слугує рефлексивним підсумком, об’єднуючи теми та емоції, які досліджуються в альбомі.

Дебютний альбом “When We All Fall Sleep, Where Do We Go?” Біллі Айліш є виразним зверненням до світу, вимагаючи уваги до артистки. Цей неперевершений альбом розширює межі поп-музики, залишаючи при цьому авторку вірною самій собі. Вокал Біллі Айліш викликає захоплення, а також слід зазначити її видатну поетичність, інструментальне оформлення та музичну продукцію, які були втілені спільними зусиллями з її братом Фінеасом. Фінеас, сам будучи музикантом, виступив як продюсер і співавтор більшості, а то і не всіх, пісень Айліш, і вдало зумів поєднати музику з її ефірним голосом, створюючи гармонійний синтез незалежно від конкретної композиції, як це продемонстровано в дебютному альбомі.

Альбом розповідає історію, що включає розбите серце, самовпевненість, депресію, нічні жахи та смуток, історію, яку може відчувати кожен.

1.5 Аналіз другого альбому “Happier Than Ever”

Другий альбом Біллі Айліш, Happier Than Ever, вийшов 30 липня і вже був визнаний найрішучішим, найчеснішим і найрізноманітнішим альбомом молоді поп зірки. Незважаючи на те, що Айліш відома меланхолійними та депресивними піснями про самоушкодження, апатію та кошмари, цим новим альбомом артистці вдалося перевершити себе.

У своєму другому студійному альбомі 19-річна дівчина зуміла зріло піднести важкі теми, вона більше не розповідає про вигаданих монстрів, а про справжніх монстрів, що ховаються за кожним кутом: сталкерів, що ховаються за її дверима, кривдників, які жорстоко поводяться з молодими дівчатами, угоди про нерозголошення, які придушують будь-які потенційні стосунки, і мільйон очей, які спостерігають за кожним вашим кроком. Слава сильно вплинула на Біллі, це призвело до нового втомленого вигляду ще підліткової зірки. (“Те, що мені колись подобалося, зараз просто дає мені роботу”, — зітхає вона на першому треку “Getting Older”).[25].

Після важкого розриву вона почала почуватися краще під час туру When We All Fall Asleep, який згадувався в таких треках, як “I Didn’t Change My Number” і “Happier Than Ever”. Мама сказала їй кілька мудрих слів: “Коли ти щасливіша, ніж будь-коли, це не означає, що ти найщасливіша людина. Це означає, що ти щасливіша, ніж будь-коли”[26], – згадувала Айліш журналу, деталізуючи нюанси назви свого альбому.

Хоча альбом “Happier Than Ever” зосереджується насамперед на особистому досвіді Біллі Айліш, він ефективно створює інтерактив, заглиблюючись у універсальні емоції розбитого серця та самотності. Крім того, вона вирішує важливі системні проблеми, засуджуючи повсюдне зловживання владою впливовими чоловіками в синглі “Your Power” і кидаючи виклик об’єктивізації жінок з чоловічим поглядом у “Male Fantasy”. Завдяки такому підходу Айліш залучає свою аудиторію та запрошує їх приєднатися до неї, залишаючись вірною своєму фірмовому невимушеному звучанню, поєднанню спокою та синтезованих звуків.

В альбомі кожна пісня передає унікальній настрій, що дає нам можливість зрозуміти емоційний стан Айліш. Це дозволяє їй створити глибший зв’язок зі своєю аудиторією, цілісно досліджуючи їхні думки та почуття. Біллі Айліш у своєму інстаграмі писала: “Нарешті вийшов мій другий альбом “Happier Than Ever”. Я навіть не можу це уявити, це був найбільш повноцінний і глибокий досвід, який я коли-небудь мала зі своєю музикою. Фінеас і я просто були на 9 небі, створюючи цей альбом. Я так люблю кожну пісню в цьому проєкті, що буквально лякає мене думати про те, щоб викласти її у світ, щоб хтось цей альбом слухав. Мені хочеться плакати. Процес створення цього альбому дуже змінив мене, я пережила стільки самореалізації та рефлексії. Я хотіла би повернутися і зробити цей альбом знову, тому що це були одні з найкращих вечорів у моєму житті. Я люблю тебе Фінеас, дякую за те, що ти є. Я не могла бажати кращого брата та співробітника, ти – увесь мій світ, і я не змогла би зробити нічого з цього

без тебе, у будь-якому випадку я дуже схвильована і нервова. Будь ласка, подбайте про цей проєкт, він для мене означає все” [27].

Початковим треком другого альбому є “Getting Older” – це дуже особиста пісня, у якій відображені роздуми про життя. Як випливає з назви, вона зосереджена на думках співачки про дорослішання. Айліш відкриває альбом синтетичними елементами, які відображають її дорослішання протягом усього життя, починаючи з підліткового віку. Вона вдячна своїй аудиторії за те, що вони її підтримують і завжди з нею, однак може бути і гірко, коли має справу з інтернет-тролями та постійним контролем: “Але це зовсім інше, коли незнайомиць завжди чекає біля твоїх дверей/Це іронічно, тому що незнайомці, здається, хочуть мене/більше за всіх” – Біллі відверто розповідає про свій досвід у музичній індустрії, навіть коли він був болючим.

Біллі Айліш – I Didn’t Change My Number. Чудова пісня для прослуховування, коли хочеться відпустити токсичну людину. Пісня про відчуття, про розрив, і про відсутність співчуття до людини, яка завдала болю. У приспіві йдеться: “Я більше не відчуваю до тебе почуттів”[28] і “Можливо, тобі варто піти, поки я не розсердилась”[28]. Насправді, це чудова пісня для прослуховування після того, як ви розлучилися і впевнені, що не хочете мати нічого спільного зі своїм колишнім. У Billboard кажуть, що ця пісня є водночас “веселим повільним джемом” і “нагадуванням про поштовх”, щоб урізати токсичних людей.

Біллі Айліш – Billie Bossa Nova. В інтерв’ю Rolling Stone про значення “Billie Bossa Nova” Фінеас пояснив, що це була фантазія, яку вони з Біллі створили навколо життя гастролюючої поп-зірки. Трек не розповідає про те, як Біллі зустрічається з реальною людиною. Це історія, яку придумали Біллі та Фінеас. Під час приспіву Біллі співає: “Краще зачини двері / Подивись на мене ще трохи / Ми обидва знаємо, що я варта того, щоб почекати / Важке дихання на підлозі / Я твоя, я твоя”. Біллі Айліш співає про свою закулісну

та інтимну історію кохання, яку вона змушена була тримати в таємниці від ЗМІ. Це пов'язано з тим, що в реальному житті їй доводиться ховатися від папараці, незважаючи на фантазійну історію кохання в цій пісні.

“My future” є однією з найособистіших пісень Біллі. У інтерв'ю Біллі зазначила, що ця пісня є дуже особливою і особистою для неї. Під час написання пісні вона відображала свої надії, хвилювання, а також саморефлексію та процес саморозвитку. Однак, в контексті поточних подій у світі, ця пісня набула нового значення. Біллі виражає невизначеність та хаос сучасного світу, але вона закликає до зусиль і сподівається, що майбутнє може бути кращим, якщо ми працюватимемо над цим разом. Вона нагадує нам про необхідність любити і приймати себе, перш ніж можемо полюбити когось іншого. Пісня має сильне послання надії і оптимізму, навіть у складних часах, і Біллі закликає своїх шанувальників мати надію й радість у майбутньому.

У пісні “Oxytocin” Біллі Айліш порушує тему окситоцину, гормону, який відіграє важливу роль у репродуктивній системі та впливає на поведінку людини. Вона розв'язує питання про те, як люди сприймають романтичні стосунки та зв'язки, особливо коли вони публічні. Пісня висловлює бажання зберегти приватне життя подалі від громадськості, а також відображає те, як хімія в нашому тілі впливає на любов і пристрасть. В цілому, пісня ставить питання про межі та приватність у відносинах, а також висловлює бажання відчувати хімію та інтимність у коханні.

У пісні “Goldwing” Біллі Айліш розповідає про молоду жінку, яка представляє чистоту і невинність. Вона є символом особистості, яка не пережила травматичних подій або експлуатації, що відрізняє її від багатьох інших людей її віку. Біллі закликає не дозволяти світу осквернити цю особу та берегти її. Вона виражає бажання зберегти цю невинність і оптимізм, які вона ще має в цьому темному світі. Пісня відображає бажання Біллі не

бачити, як ця непорочність порушується і руйнується темними силами, що постійно оточують нас.

Трек містить різноманітний вокал, від ангельського та божественного співу у вступі до розмовного співу наприкінці. Пісня починається акапельно, потім перетворюється на комбінацію ударних, спецефектів і баса.

“Lost Cause” – це пісня, яка є жіночим гімном, в якому Біллі співає про своє розчарування у чоловіку, з яким вона зустрічалася або зустрічається. У пісні вона визнає, що вона нарешті усвідомила, що він є “втраченою справою”. Приспів наголошує, що вона бачить його як бездіяльну особу, яка не має мети чи амбіцій. Біллі згадує, як він часто буває відсутній, і вона не знає, де він знаходиться. Вона вірила, що він зміниться та зросте, але він розчарував її.

Біллі також ділилася фрагментами пісні та відео на своїй сторінці Instagram, викликаючи зацікавленість у своїх прихильників. Вона із захопленням писала, що це одна з її улюблених пісень і вона з нетерпінням чекає, коли її аудиторія зможе послухати цю композицію. Вона також зауважила, що мала “гаряче життя” під час створення пісні і відео.

“Halley’s Comet” – восьмий трек альбому. У цій пісні Біллі Айліш співає про бажання свого серця та про те, як її минулі любовні переживання намагаються утримати її від повторення попередніх помилок.

Біллі Айліш розповідає про пісню “Halley's Comet” в інтерв’ю Spotify. Вона описує це як просто закоханість і відчуття ейфорії та життя, ніби ти пливеш. Любов складна і непередбачувана. Цей трек вона описала як милу, маленьку і романтичну пісню.

“Not My Responsibility” – це дев’ятий трек, який був випущений на Darkroom та Interscope Records. Пісня спочатку була представлена на YouTube у вигляді короткометражного фільму 27 травня 2020 року. В цьому розмовному творі Біллі Айліш критикує, як ЗМІ та громадськість, які

засуджували її тіло та тіла жінок, а також негативні думки людей про її вибір одягу. У своєму спілкуванні з Spotify, Біллі Айліш розповіла про пісню, зазначивши, що “Not My Responsibility” є одним з її улюблених текстів, якому, на її думку, ніхто не приділив значної уваги. Вона висловлюється про спосіб, у який ми сприймаємо та ставимося до наших тіл, і це викликає у неї сміх, оскільки, наприклад, коли вона викладає фотографії, люди пишуть: “Так, королева! Бодіпозитив!” Але через кілька місяців, коли з’являється її фотографія, на якій вона одягнена в безрукавку, весь інтернет кричить: “Вона товста!”.

У кліпі Біллі Айліш одягнена в чорну куртку в темній, ледь освітленій кімнаті, поступово роздягаючись до того моменту, коли вона залишається в чорному бюстгальтері, завершуючи відео, занурившись у речовину, що нагадує смолу.

У інтерв’ю з GQ, Біллі Айліш говорить: “Іноді я одягаюся як хлопчик. Іноді я одягаюся як пишна дівчина. І іноді я відчуваю себе в пастці цієї особистості, яку я створила, тому що іноді я думаю, що люди сприймають мене не як жінку. Це відео було про все це. Це я кажу: подивіться, під цим одягом є тіло, і ви його не бачите. Хіба не соромно? Але моє тіло – моє, а твоє – твоє. Наші власні тіла – це єдині справжні речі, які справді належать нам. Я можу це побачити та показати, коли захочу” [29]. У своєму висловленні Айліш розмірковує про свої погляди на свободу самовираження через вибір одягу та володіння власним тілом. Вона підкреслила, що як би вона не одягалася, вона залишається справжньою жінкою. Вона відстоює своє право вирішувати, як представляти себе та своє тіло, і закликає поважати індивідуальність кожної людини.

У “Overheated” Біллі Айліш розповідає про те, як засоби масової інформації постійно об’єктивували її, висловлюючи своє розчарування нереалістичним п’єдесталом, який ставиться на знаменитостей, що впливає на тих, хто змінює свою зовнішність виключно заради того, щоб догодити

іншим. Трек бере початок із треку “Not My Responsibility” і базується на її відвертому підході до образу тіла та особистої гідності. Цілком ймовірно, що ця пісня була частково створена у відповідь на ненависть, яку Айліш отримала в інтернеті після того, як у жовтні 2020 року вийшла історія про сексуальний характер артистки.

У пісні “Everybody Die” Біллі Айліш розмірковує про смерть і намагається запевнити своїх слухачів, що смерть є необхідною частиною життя і що вона настане для кожного з нас. Вона визнає, що ми можемо не хотіти покидати цей світ, коли прийде час, але це нормально відчувати сум і скорботу, тому що нас люблять.

Пісня охоплює різноманітні теми, зокрема чесність, безсмертя, карантин, майбутнє та натяки на розбите серце. У музичному відношенні пісня має просту фонову мелодію синтезатора, а вступ повторюється кілька разів протягом треку.

У пісні “Your Power” Біллі Айліш звертається до людей, які зловживають своєю владою у відносинах з неповнолітніми. Вона відкрито говорить про цю проблему і ставить питання про поведінку та вплив таких людей. Айліш не бажає зосереджувати увагу аудиторії на конкретній особі, але звертає увагу на загальну тенденцію зловживання владою, особливо чоловіками. Вона прагне, щоб її слухали і зрозуміли, що проблема не обмежується однією людиною чи музичною індустрією. Ця проблема існує скрізь, і багато жінок і чоловіків мають неприємний досвід пов’язаний з цим.

У тексті також згадується, що у минулому Біллі Айліш мала власний досвід відносин, про які вона вирішила не говорити, і ці стосунки не були пов’язані з музичною індустрією. Але вона розуміє, що це проблема, з якою зіштовхнулися багато людей. Вона також розмірковує про зміну свого ставлення до віку, коли вона стала старшою. Раніше вона не розуміла, чому вік має значення, але з власного досвіду та росту вона усвідомила, що

молодість не означає автоматичну мудрість або повну зрілість. Вона підкреслює, що люди часто забувають, якими вони були в молодості, і що багато речей, які вони зазнали, можуть бути важкими і трагічними.

У пісні “Happier Than Ever” Біллі Айліш розповідає про токсичні стосунки, в яких вона була закохана. Вона описує, що коли партнер далеко від неї, вона почувається щасливіше, ніж будь-коли. Це пояснюється тим, що коли вони разом, його неправильне ставлення до неї засмучувало її. Вона також зазначає, що вони не спілкуються, тому що вона боялася, що вона ставиться до себе погано у порівнянні з тим, як він ставиться до неї. Його бездіяльність та брак зусиль у стосунках приносять їй більше страждань, ніж радості.

Біллі Айліш завершує свій альбом похмурою акустичною піснею “Male Fantasy”. Вона намагається примиритися зі своєю нещодавньою розчарованістю у коханні, роздумуючи про сутність справжньої любові і те, що її не можна зводити тільки до сексуальних фантазій. Назва пісні вказує на її почуття стосовно порнографії, яка часто використовується для утвердження ідеї, що жінки існують лише для задоволення чоловіків. Вона висловлює свою неприязнь до цього підходу, співаючи: “Відволікся на порнографію / Я ненавиджу, як вона на мене дивиться”. Але Айліш також розуміє, що справжня любов виходить далеко за межі фізичного задоволення, і іноді це важко пояснити словами.

РОЗДІЛ II. ДОСЛІДЖЕННЯ АНАЛОГІВ ДИЗАЙНУ ОБКЛАДИНОК

2.1 Метод аналізу аналогів

Одним із найважливіших кроків у проектуванні є аналіз аналогів. Чому це так важливо і для чого потрібно? Отож, коли перед нами стоїть завдання, нам потрібно його вирішити, це подібно для наукового дослідження, є приклади та аналоги різного роду проблем, але всі вони індивідуальні.

Наприклад, дизайнери можуть спиратися на власний досвід при розробці різних проєктів. Проте, яким би великим не був досвід, не можна покладатися лише на нього, оскільки світ змінюється щодня, потрібно аналізувати нові ринки та знати нові тенденції.

Існують різні види аналізу в дизайні. Наприклад, дизайн, орієнтований на людину, фокусується на окремій людині; дизайн, орієнтований на діяльність, фокусується на системі та діяльності в ній; дизайн, орієнтований на цінності, фокусується на людських цінностях серед різних зацікавлених сторін; універсальний дизайн орієнтований на все людство. Кожна окрема одиниця аналізу розкриває різні аспекти проблем, отже призводить до різних типів рішень.

Дизайн – це розв’язання проблем. Але без чіткого розуміння того, що таке “проблема”, як її можна вирішити? Справа в тому, що як тільки ми справді розуміємо проблему, ми розуміємо, що більшість справ за своєю суттю є нерозв’язними. Це заплутані причинно-наслідкові зв’язки. Найкраще, що ми можемо зробити, це зрозуміти цю складну причинно-наслідкову залежність і знайти можливості для виправлення. У дизайні розв’язання проблеми відбувається поступово.

Однією з перших проблем, з якою ми стикаємося при проєктуванні нашої роботи, є аналіз аналогів. Як і в UX-дизайні, так і у графічному дизайні, ми повинні аналізувати ринок конкурентів. Оскільки конкуренти можуть з’явитися в будь-який час, можуть збільшити (або покращити) свої пропозиції, конкурентні дослідження необхідно повторювати та продовжувати, поки ми працюємо над проєктом.

2.2 Аналіз зарубіжних аналогів

Аналіз аналогів буде проводитись як на сучасних творах мистецтва, так і на «вічних», тобто таких, які були створенні ще в 1960-х – 1970-х роках, але які досі не втратили свою актуальність і продовжують захоплювати.

Першим аналогом є альбом Metallica – Master of Puppets (1986) (див. рис. 2.1). Обкладинка альбому, розроблена Metallica та художником Доном Браутігамом. Графічний стиль обкладинки альбому можна описати як коміксовий, з використанням яскравих кольорів і витончених ліній. Зображено ляльководу, який керує мотузками, прикріпленими до надгробка на цвинтарі. Щодо композиції, то вона врівноважена, симетрична, відчувається глибина і масштабність, завдяки тому, що не порушено пропорційність могил. Присутній ритм спокою, за допомогою статичності могил і водночас ритм руху, що показано в мотузках, які тримають руки. Колір відіграє особливу роль, він наповнює атмосферою всю ілюстрацію, присутні аналогічні кольори. Червоний колір досить агресивний, але тут він чудово поєднується з жовтогарячим і робить композицію цілісною.

Шрифтове вирішення досить цікаве, оскільки сам логотип Metallica привертає на себе особливу увагу, він зроблений із 3D шрифту в металічному стилі. Шрифт авторський, бо був розроблений саме під цю групу. Щодо допоміжного шрифту, де написана назва альбому, то він рубаний, побудований на простих геометричних формах, в даному випадку – прямокутника.

Обкладинка Master of Puppets стала однією з найбільш визначних та знакових у світі хеві-метал музики.

Другим аналогом є обкладинка Pink Floyd – Dark Side of the Moon (1973) (див. рис. 2.2). Альбом є одним із найбільш знакових усіх часів як у музичному, так і у візуальному плані. Обкладинка альбому була розроблена Стормом Торгерсоном і мистецькою групою Hipgnosis, і вона стала однією з найбільш впізнаваних обкладинок альбомів в історії музики. Альбом дійсно вразив велику кількість людей, він займав перше місце у чартах прослуховування і став одним із найбільш продаваних альбомів усіх часів. На дизайн обкладинки вплинув інтерес гурту до науки та технологій, а також їх бажання створити альбом, який був би візуально та музично

інноваційним. Простий, але вражаючий дизайн обкладинки став незмінним символом альбому. Обкладинка виконана у мінімалістичному стилі, на це вказують геометричні форми і відсутність зайвих або другорядних елементів. Щодо композиції, то вона врівноважена асиметрична. Присутнє виділення кольору. Обкладинка з однієї сторони викликає відчуття бентежності, на це вказує хроматичний промінь та пустота трикутника і в цілому темний фон. Однак інша сторона викликає захоплення та радість, на що вказують промені в кольорі веселки. Шрифтове вирішення відсутнє, що робить обкладинку більш відомою, за рахунок одного образу. Проте, на мою думку, шрифт відіграв би ключову роль у всій композиції і він доречно би вписався в цілісність.

Третім аналогом буде обкладинка альбому Anders Bast & The Bastards album *Through Space & Time 2020* (див. рис. 2.3). Чому саме цей альбом я вибрала? Тому що він вразив мене перш за все своєю естетичністю. Настільки гарно скомпонована композиція, вона якраз передає ту саму атмосферу джазу, а все завдяки акварельному стилю. Акварель може влучно передавати емоції. Композиція асиметрична, з декількома центрами. Про це свідчать образи людини, які не до кінця видно глядачу, тому погляд може переходити від одного центру, до іншого. Однак це не заважає тому, що композиція тримається, завдяки графічним елементам, таким як: музичні хвилі і рамка. Також завдяки кольоровому вирішенню. Обкладинка зроблена в монохромній гамі, де домінує червоний колір. Саме тут, цей колір символізує пристрасть до джазу. Потрібно звернути увагу і на шрифтове вирішення, на мою думку, шрифт відіграє другорядну роль, адже він не великого кеглю, рубаний, побудований на простих геометричних формах, в даному випадку – прямокутника, зроблений в оборку.

Четвертим аналогом буде серія обкладинок до альбомів *Air Apparent – Bad for You* (див. рис. 2.4), *All By Yourself*, (див. рис. 2.5) *Cosmos* (див. рис. 2.6) . Розроблені дизайнером Loe Lee. Всі обкладинки мають свою історію,

вони зроблені в один авторський стиль, можемо спостерігати це за композицією, за лініями та тематикою. Щодо самої композиції, то вона центрична, з деякою асиметрією. Наприклад, в першій ілюстрації, головний персонаж – дівчинка, розміщена по центру композиції, однак простір навколо неї – асиметричний. Щодо кольорового вирішення, то всі вони різні. У першій ілюстрації колір холодний з аналогічними кольорами, тоді як друга ілюстрація сповнена ніжними і теплими кольорами, остання ілюстрація наповнена контрастними кольорами. Щодо шрифтового вирішення, то воно відсутнє. На мою думку це один з головних недоліків серій альбомів, адже шрифт був би доречний і доповнив би композицію.

П'ятим аналогом буде обкладинка альбому Aaron Joseph Russo – Lasagne (див. рис. 2.7). Обкладинка виконана якісно і чудово презентована. Виконано в стилі комікс, на це вказує сам головний персонаж і водночас присутність фантастики. Композиція асиметрична з великою кількістю деталей, які хочеться роздивлятись все більше. Також присутній ритм руху, на що вказують вертикальні графічні лінії. Щодо кольорового вирішення, то тут присутня поліхромна гармонія кольорів і водночас контрастна. Досить яскраві кольори, які роблять картинку естетично гарною і доповнюють композицію. Шрифтове вирішення – авторське, шрифт рукописний і стилістичний.

Завершальним зарубіжним аналогом буде обкладинка до синглу Soltwine – Став чайник. (див. рис. 2.8). Обкладинка у мультиплікаційному стилі, на це вказують напівоб'ємні форми і нагадують кадри з анімаційних мультфільмів. Атмосферна обкладинка, виконана якісно, вдало передано емоції персонажу і емоційний стан самої ілюстрації. Це все відбулось завдяки кольору, а саме теплій кольоровій гамі з холодними тіннями. Композиція асиметрична, на передньому плані зображений персонаж, образ автора, а на задньому плані зображено кухню старих часів, завдяки чому

відбулась асоціація із теплим, дитячим спогадом. Також присутня текстова частина, шрифт авторський із засічками, колірна гама – тепла, монохромна.

2.3 Аналіз українських аналогів

Звичайно зарубіжні аналоги були вражаючими і красивими, однак українська культура, а саме музика, нічим не поступається своїм конкурентам. Попит на українську музику зростає з кожним роком, і це стає все більш очевидним у світі. Українська музика має відмінну репутацію за свою оригінальність, енергію та неповторний національний колорит. Українська поп-музика на сьогодні має широкий круг шанувальників, особливо серед молоді. Також популярні жанри в Україні включають рок, хіп-хоп, електронну музику, фольк та інші.

Отож, першим українським аналогом буде Кларка; КОМА – Time's Not Real (див. рис. 2.9). Це дебютний альбом львівського дуету. Обкладинка альбому зроблена у стилі коміксу, на що вказують головні персонажі. Щодо композиції, то вона має декілька центрів, врівноважена кольором, присутній ритм спокою. Кольорова гама контрастна, присутня класична тріада: жовтий, зелений і синій кольори. Атмосфера і настрої ілюстрації відповідають самому музичному твору. Шрифтова частина має недоліки, якщо верхній шрифт виграє на контрасті, то нижній шрифт втрачає всю свою складову, так як розпадається в ілюстрації. Загалом обкладинка чудово справляється зі своєю метою, вона приваблює аудиторію.

Другим аналогом є OMANA & Vivienne Mort – Демони (див. рис. 2.10). Сама музика приваблює як ніжним, приємним голосом Vivienne Mort, так і акустичним супроводом гітари. Зі слів Олексія Богомольного (OMANA): “Ми разом з Даною і Глібом (Гліб Проців, барабанщик/продюсер Vivienne Mort) зробили нове аранжування до пісні: під акустичну гітару, щоб можна було зіграти у лісі навколо вогнища і повикликати демонів” [13]. І як писала Даніела Заюшкіна (Vivienne Mort): “Напевно, буде доречно сказати, що ми

самі породжуємо своїх демонів. Вигнати їх, здається, неможливо, але можна вгамувати. Чим раніше, тим краще. Ніколи не знаєш, який вальс стане прощальним”[13]. Отже, переходячи до обкладинки, можна зробити висновки, що вона передала ту атмосферу, ідею і мету, які були закладені групою. Композиція має два центри, врівноважена тоном, присутній ритм повтору. Кольорова гама аналогова, спокійна, в холодних тонах. Шрифт – готичний, з допоміжними графічними елементами. Шрифт на контрасті виділяється і вдало поєднується з ілюстрацією. Настрій обкладинки доповнює музичний супровід.

Третім українським аналогом є гурт 2Tone з піснею “Квітка” (див. рис. 2.11). Альбом до пісні зроблений також у стилі комікс, на що вказує графіка в ілюстрації, а також присутні елементи фантастики. Обкладинка зі своєю історією і ідеєю, однак прослухавши музику, можна зробити висновок, що ілюстрація не вдало описує атмосферу композиції. Щодо шрифтового вирішення, то присутні дві гарнітури шрифту: рубаний і рукописний; з аналогічною кольоровою гамою, вони доповнюють один одного, однак шрифт в ілюстрації не виділяється ні композиційним вирішенням, ні кольоровим, він на другому плані. Стосовно композиції, вона центрична, урівноважена кольором, виділення направляючими (промені від квітки направляють погляд в центр). З приводу кольору, то він відіграє на контрасті, кольори яскраві, передають суть обкладинки з поп музики.

Четвертим і останнім аналогом слугує – NAZVA – Сігеле-мігеле (див. рис. 2.12). Одним із найбільш сенсаційних треків минулого року стала ця композиція. Тому приступимо до аналізу обкладинки. Вона виконана в стилі векторної гравюри з елементами історизму. Колір використано хроматичний, аналогічний: жовтий та червоний. Шрифтове вирішення досить просте, однак відіграє важливу роль, шрифт – авторський, рубаний, заголовковий. Композиція центрична з елементами асиметрії. Ілюстрація

скомпонована в квадратну форму, відбиває ідею автора, має певну атмосферу, яка доповнює музичний супровід.

Підсумовуючи, було обрано дві класичні і чотири сучасні обкладинки з зарубіжних аналогів і чотири сучасні обкладинки із українських аналогів. Аналіз аналогів є дійсно важливим етапом при розробці проєкту. Було проаналізовано безліч альбомів, однак обрано саме ті, які мене вразили більш за все, я хотіла підібрати різні тематики, різні епохи і стилі, щоб зрозуміти як раніше створювались обкладинки і як у сьогоденні. Відмінності значні, так як раніше не було таких технологій, однак обкладинки 70-х років наповнені своєю унікальною атмосферою. Отже, можемо зробити висновки, що мистецтво обкладинки – «вічне», воно не зникло з роками, воно розвивається все більше і більше, а метод аналізу аналогів є інструментом для дизайнерів, який дозволяє створити більш якісні та ефективні рішення в дизайні.

2.4 Аналіз оригінальних обкладинок

Музика Біллі Айліш часто характеризується як альтернативна поп-музика, з елементами електронної та хіп-хопу. Її тексти часто стосуються тем психічного здоров'я, кохання, розчарування та інших проблем підліткового життя. Обкладинки її альбомів і синглів можуть бути досить різноманітними, вони зазвичай відображають її індивідуальність та характерний стиль. Один із найвідоміших образів Біллі Айліш – це її образ з чорним та яскраво-зеленим волоссям. Такий образ можна побачити на обкладинках її композицій, які входять у альбом “When We All Fall Sleep, Where Do We Go?”.

Біллі Айліш випустила два студійні альбоми – “When We All Fall Sleep, Where Do We Go?” та “Happier Than Ever”, а також дебютний міні-альбом “dont smile at me”, кожен з альбомів має свою унікальну обкладинку.

Міні-альбом Біллі Айліш – *don't smile at me* (див. рис. 2.13) було випущено в 2017 році. Обкладинка до альбому проста та експресивна, на ній зображений портрет Біллі Айліш, де вона має серйозний вираз обличчя, також присутні золоті прикраси, які доповнюють образ дівчини. Задній план обкладинки складається з фону, приглушено-жовтого кольору, що підкреслює індивідуальність та експресивність портрета, а також з яскраво червоної драбини, що поєднується з її образом. Щодо композиційного вирішення, то обкладинка центрична, з елементами асиметрії. Кольорове вирішення хроматичне, яскраве, присутні аналогові кольори, а саме алізаровий і середній шампанський. Шрифтова частина відсутня, що може вказувати на те, що альбом є сам по собі визнаним, йому не потрібна шрифтова частина. Однак, для більшого залучення аудиторії, а також для більшої інформативності, потрібно додати хоча би назву альбому. Обкладинка має мінімалістичний та експресивний дизайн. Ця обкладинка відмінно відображає сутність альбому та музичних творів.

У 2019 році Біллі, переживаючи один із найтемніших періодів у своєму житті, випустила свій студійний дебютний альбом під назвою “*When We All Fall Sleep, Where Do We Go?*” (див. рис. 2.14). Обкладинка альбому виконана у стилі мінімалізм, на ній зображено Біллі у вигляді страхіття з білими очима, сидячої на ліжку в темному, межовому просторі. Порівняно з її попереднім EP, стиль обкладинки альбому став більш фактурним та складним. З приводу композиції, то вона врівноважена, центрична. Шрифтова частина відсутня, як і у попередньому альбомі. Щодо кольорової гами, то вона ахроматична, з поєднанням хроматичних елементів, такі як: ціановий колір на кінчиках волосся дівчини і персиково-бежевий колір шкіри. Також присутні зображальні засоби, в саме віньєтка і тематичне зображення.

На мою суб’єктивну думку, обкладинка має ідею, яка полягає в її нічних жахах. Проаналізувавши музичні твори, які входять в цей альбом,

можна зробити висновок, що саме обкладинка влучно доповнює і поєднує всі твори. Вона є мінімалістична і водночас унікальна. Вона привертає увагу аудиторії завдяки темній кольоровій гамі.

Harrier Than Ever – це другий студійний альбом Біллі Айліш, випущений 30 липня 2021 року (див. рис. 2.15). Обкладинка цього альбому відрізняється від попереднього, вона більш стримана, світла і елегантна. Звісно Біллі подорослішала, змінила свій стиль і покорила серця своєї аудиторії. Цей стиль зовсім відрізняється від попереднього, як у музиці, так і у естетичній складовій. З приводу обкладинки – вона портретна, передає всі ті емоції, які відчуває Біллі Айліш в своїх піснях, образ світлий, артистка наче обіймає себе, а на задньому плані випромінюються сонячні промені, наче німб, вона схожа на ангела. Щодо композиційного вирішення, то воно центричне, статичне, з елементами асиметрії. Кольорова гама монохромна, в теплих, пастельних тонах. Шрифтова частина складається з однієї гарнітури шрифту – рукописного. Також присутня графічна частина, розташована в нижньому лівому кутку – це допоміжна інформація.

Підсумовуючи, обкладинки альбомів Біллі Айліш відрізняються між собою за тематикою, за кольоровою гамою, вони наче відтворюють її духовний і емоційний стан. Перша була яскрава, як асоціація з яскравим дитинством, так як на момент виходу першого міні-альбому, вона була досить юною. Другий альбом – депресивний, відносно цього і кольорова гама темна, моторошна. І останній альбом, Біллі вже подорослішала як у емоційному плані, так і у фізіологічному. Її альбом наповнений глибокими темами, вона стала впевненішою в собі. Кольорова гама відповідна, світла, тепла і ніжна.

РОЗДІЛ ІІІ. КОНЦЕПЦІЯ І ВТІЛЕННЯ ПРОЄКТУ

3.1 Пошукові ескізи

Пошукові ескізи є важливим інструментом у дизайні, оскільки вони допомагають визначити та візуалізувати ідеї, експериментувати з різними концепціями та знайти найкраще рішення перед тим, як переходити до детального проєктування. Ось кілька причин, чому пошукові ескізи є важливим етапом у процесі дизайну:

- Дослідження концепції: пошукові ескізи дозволяють дизайнерам візуалізувати різні концепції та ідеї, допомагаючи їм зрозуміти, які напрями можуть бути найбільш ефективними або найкраще відповідати вимогам проєкту. Це дозволяє приймати важливі рішення щодо форми, композиції, кольору та інших аспектів дизайну.

- Виявлення проблем: швидко створюючи пошукові ескізи, дизайнери можуть швидко виявити потенційні проблеми чи недоліки в концепціях. Вони можуть швидко переглядати, аналізувати та змінювати ескізи, щоб покращувати продуктивність на наступних етапах проєктування.

- Комунікація з командою чи клієнтом: пошукові ескізи — це спосіб спілкування між дизайнерами, командою чи клієнтом. Вони допомагають передавати ідеї та концепції, виявляти спільне розуміння та отримувати відгуки для подальшого вдосконалення проєктів.

- Економія часу та ресурсів: вкладення великої кількості часу та ресурсів у детальне проєктування без попередніх ескізів може призвести до непотрібних витрат. Пошукові ескізи дозволяють швидше експериментувати, вивчати різні варіанти та знаходити найкраще рішення на початку проєкту.

Загалом пошукові ескізи забезпечують простий, швидкий і гнучкий спосіб візуалізації ідей і експериментів з дизайном, допомагаючи

дизайнерам створювати більш ефективні та успішні рішення, перш ніж приступати до деталей проєкту.

Оскільки предметом кваліфікаційної роботи є обкладинки до музичних альбомів, то саме їх я зображувала в пошукових ескізах. Попередньо було проаналізовано стиль, настрій, теми пісень у альбомах Біллі Айліш, а також проаналізовано українські та зарубіжні аналоги, тому на основі цих даних було розроблено пошукові ескізи.

Першим пошуковим ескізом є обкладинка до міні альбому “don’t smile at me” (див. рис. 3.1). Головною ідеєю було передати психологічний стан героїні. Коли мова йдеться про “героїню”, я маю на увазі не саму Біллі Айліш, а образ, який вона створила у своєму альбомі. Артистка у деяких треках порушує такі теми як: психопатія, наркотики та вбивство, однак Біллі насправді такого не робила і навряд-чи буде, проте у пісні розповідається від першого лица. Саме тому я створила персонажа, який зображений по центру композиції. Стосовно тем, які Біллі порушує, це зокрема теми про власну невпевненість, зображену у пісні “Idintwannabe you anymore”; про самотність у “Ocean Eyes”; про захист свого серця після тяжких відносин у “Patry Favor”, “&burn”, “Watch”; про людей, які втрачають особистість після того, як копіюють інших у “Soruscit”; про розчарування у своєму партнері у “My boy”; про психопатію у “Bellache”; про нездорове кохання у “Hostage”. Оскільки у альбомі є декілька треків про те, як їй завдали партнери душевного болю, саме тому я хотіла це візуалізувати. Руки, які «вилазять» з темряви, вони асоціюються з її партнерами, про яких йдеться у текстах пісень. Рук 9, так як у міні-альбомі всього 9 треків. Головна героїня сидить у “дверях майбутнього”, які випромінюють світло, яке вказує, що у неї буде світле майбутнє, все налагодиться, вона знайде гідного її партнера, здобує своє кохання і нарешті буде щасливою.

Другим пошуковим ескізом слугує обкладинка до першого студійного альбому “When We All Fall Sleep, Where Do We Go?” (див. рис. 3.2).

Головною ідеєю було передати саме той посил, який Біллі Айліш намагалась передати своїй аудиторії. Нічні жахи, моторозна атмосфера, павуки, які є символом духовної тварини Біллі – все це присутнє у ескізі. Ліжка, на якому сидить головна героїня, символізує собою сон, а саме нічний жах. Мотузка, якою прив'язана дівчина, візуалізує сонний параліч, коли ти не можеш поворухнутись, ти ніби прив'язаний до ліжка, також саме ця мотузка поєднує ілюстрації з іншими. Стосовно тем, які Біллі Айліш порушує у своєму альбомі – це теми про смерть, дезорієнтації, концепцію ідентичності у пісні “Bury a friend”; про моральні абсолюти у “All the good girls go to hell”; про розбите серце і кохання у “When the party’s over”; про безвідповідальне вживання рекреаційних наркотиків у “Xanny” та багато інших глибоких тем.

Третім і останнім пошуковим ескізом є обкладинка до другого студійного альбому “Happier Than Ever” (див. рис. 3.3). Головною ідеєю було зобразити дорослішання Айліш, так як альбом був випущений у 2021 р. на його розробку пішло 3 роки. На той момент Біллі Айліш була підлітком, вона виросла на ньому, змінила погляди на життя, поміняла стиль, стала більш зрілою. Зображено два персонажа – це візуалізація молодої та дорослої Айліш. Нижня дівчина – це артистка, коли почала розробляти альбом, вона юна, має свій стиль, визнану зачіску, однак з розбитим серцем, у важкому емоційному стані і прагне до спокою. Верхня Айліш вже доросла, змінила свій стиль, зачіску, впевнена в собі, спокійна і врівноважена, однак хоче допомогти минулій собі, встати на ноги і опанувати себе. Саме це я візуалізувала у прагненні дотику рук. Круг по центру композиції – це пройдений шлях, від підлітку, до дорослої жінки. Зображена змія – це символ зловживання владою у пісні Біллі Айліш. У своєму треку “Your Power” вона розповідає про тих, хто зловживає владою у стосунках з неповнолітніми. Вона відкрито говорить про проблему та ставить під сумнів дії та вплив цих осіб. Також у кожній ілюстрації зображені різні

коштовності, оскільки Біллі полюбляє носити прикраси у житті. Чому саме така обрана стилістика? Тому що мене вразив спокійний голос Біллі Айліш протягом усього альбому. Саме через це, я і намагалась передати атмосферу спокою.

3.2 Кольорове і шрифтове вирішення

Одним із найскладніших моментів у роботі дизайнера є підбір кольорів. Тут недостатньо лише вибрати улюблені відтінки. Кольори викликають у людей різні емоції та асоціації. Вибір колірної палітри стає одним із найважливіших етапів під час створення дизайну обкладинки, оскільки вона має привернути увагу цільової аудиторії. Вибір кольору не базується лише на смаку дизайнера, а має глибокий вплив на дизайн і сприйняття продукту аудиторією. Кольори мають значний вплив на настрій і поведінку людей, тому їх вибір важливий для успіху продукту. Дослідження показують, що люди відчують підсвідоме враження про продукт протягом 90 секунд, і від 62% до 90% цього враження базується на кольорі. Таким чином, правильно підібрані кольори можуть значно підвищити сприйняття та ефективність використання продукту.

Для створення привабливого дизайну та ефективного використання кольорів важливо розуміти, як вони відображаються і як вони взаємодіють між собою. Тому я, як студентка академії, вивчала теорію кольору, яка досліджує природу кольорів. Саме тому, у дизайн-проекті, я використовувала свої знання щодо поєднання кольорів у серії обкладинок музичних альбомів. Також було використано правило 60-30-10, де 60% – основний колір 30% – вторинні кольори, 10% – акцентні кольори.

Використана стримана кольорова гама у графічній частині кваліфікаційної роботи. Кольорів не багато, вибрані у спліт комплементарній гамі – це поєднання кольорів, які лежать один перед одним на колірному колі. Ця схема протилежна аналоговій і монохромній, оскільки спрямована на створення контрасту. Перші дві обкладинки (див.

рис. 3.4, 3.5) мають спільну кольорову гаму, використаний синій, червоний, жовтий та їх відтінки, проте остання обкладинка (див. рис. 3.6) має деякі відмінності від попередніх. У ній використані такі кольори як: синій, помаранчевий, зелений та їх відтінки. Всі обкладинки мають домінуючий синій колір, у якому використано градієнт, вторинним кольором є червоний та оранжевий і акцентним слугує жовтий у перших двох ілюстраціях і зелений у третій.

Колірна гама передає особливу атмосферу. Так як у мене в кожній ілюстрації переданий різний зміст, тож атмосфера повинна бути різною. Наприклад, у першому альбомі переданий настрій самотності, у другому – нічні жахи і у третьому – спокій. Колір – це той інструмент, який допоміг мені поєднати всі обкладинки у одне ціле, завдяки йому я розробила саме серію обкладинок.

Другою важливою складовою у графічному дизайні є мистецтво шрифту. Шрифт відіграє важливу роль у створенні дизайну музичних обкладинок, оскільки він має вплив на загальний вигляд та атмосферу обкладинки. Він може передати настрій, стиль і повідомлення, які артист або група хочуть передати своєю музикою. Шрифт доповнює графічну частину і робить її виразною, а також може вплинути на загальну композицію.

Шрифтова частина моєї дипломної роботи складається із трьох шрифтових гарнітур. Усі вони за призначенням є заголовковими. Перша обкладинка (див. рис. 3.4) містить шрифт – Twisted System. Рукописний рубаний шрифт, розробив Nanoded. Стосовно другої обкладинки (див. рис. 3.5), використаний шрифт – Freaky story, це сучасний шрифт із засічками, створений дизайнером Saridezra. Третя обкладинка (див. рис. 3.6) містить шрифт – Puyas, він із довгими, тонкими засічками, розроблений дизайнером Design Trafika. Кожен шрифт я підбирала стосовно визначеної теми і

атмосфери, намагалась додати експресивності до кожної обкладинки і головною складовою було читабельність шрифтової частини.

3.3 Програмні засоби

У графічному дизайні існує безліч програм, які зазвичай використовують дизайнери для створення графічних елементів, ілюстрацій, логотипів, малюнків і т.д. Однак, у своїй роботі я використовую такі програмні засоби як: Adobe Illustrator та Adobe Photoshop. Навчаючись у академії ми також вивчали Adobe InDesign, CorelDRAW, Autodesk 3ds MAX, однак найпопулярнішими і найзручнішими особисто для мене є ті програми, які я описала вище. Вони між собою значно відрізняються. Adobe Illustrator головний інструмент графічного дизайнера, у ньому можна робити практично все, однак тільки у векторі, проте він багатофункціональний, дозволяє створювати ілюстрації, логотипи, продукти, стікери, персонажів та інші векторні елементи. Також дозволяє масштабувати елементи без втрати якості. Він підтримує широкий спектр інструментів для малювання та редагування векторних об'єктів. Саме завдяки Adobe Illustrator я створила свої обкладинки до музичних альбомів, а також у ньому розробила демонстраційні планшети та презентацію до кваліфікаційної роботи.

Другим моїм інструментом є Adobe Photoshop, він є одним з найбільш відомих і потужних програмних засобів у дизайні в цілому. Він також багатофункціональний, зокрема використовується для обробки фотографій, створення малюнків, композицій, дизайну інтерфейсів і т.д. Завдяки Adobe Photoshop я створила чистові ескізи своїх робіт, а також виконала їх в кольорі. Adobe Photoshop відрізняється від Adobe Illustrator тим, що це растровий редактор, тобто у ньому можна розширно працювати з фото та створенням рисунків, однак при масштабі, якість буде втрачатись. Також він мені допоміг при створенні мокапів для обкладинок. Загалом, ці дві

програми є невід’ємними, вони доповнюють одне одного. Вивчаючи досконало ці дві програми, можна створювати шедеври.

3.4 Спосіб виготовлення, технологія втілення

Виготовлення дизайну обкладинок до музичних альбомів – це дизайнерський процес, який включає декілька етапів роботи. Як і у будь-якому проєкті, так і у моєму, першим етапом є дослідження. Я досліджувала життя і творчість Біллі Айліш, щоб зрозуміти якому стилю вона віддає перевагу. Також аналізувала уже готові обкладинки і обкладинки інших альбомів у спорідненому жанрі. Другим етапом є концепція і пошукові ескізи, вони повинні відображати основну думку і композицію обкладинок. Третім етапом слугує вибір кольору, який відповідає тону музики та передає її емоції. Четвертим етапом був вибір шрифту, який відповідає стилю музики та доповнює дизайн обкладинки. П’ятим етапом була розробка готового продукту в Adobe Illustrator, враховуючи всі етапи до цього, були розроблені готові ілюстрації. І останнім етапом було презентування готових обкладинок на відповідних носіях, а також виготовлення демонстраційних планшетів.

Стосовно технологій втілення обкладинок, це залежить від цифрової або фізичної форми альбому. Оскільки я виготовила обкладинки до альбомів Біллі Айліш, а вона досить відома особистість на просторах інтернету, тому готовий варіант буде представлений перш за все на онлайн носіях, таких як Apple Music, Spotify, YouTube, Instagram, SoundCloud, Darkroom, Interscope Records. Свій дизайн обкладинок я виготовлювала за допомогою таких програм як Adobe Illustrator і Adobe Photoshop, формат однієї обкладинки 2000×2000 px. Колірний режим був як і у RGB для інтернет користування, так і у CMYK для друку. Растровий ефект у двох випадках був 300 ppi. Крім того, альбом також був виготовлений у фізичному форматі. Технології друку були різні, включаючи друк вінілових

платівок і мерч, який був спеціально розроблений до всіх альбомів, що містить футболки, світшоти і шопери.

Для друку вінілових платівок потрібні спеціалізовані процеси і обладнання. Основні етапи друку вінілових платівок:

1. Підготовка дизайну: створення дизайн обкладинки та етикетки відповідно до вимог. Потрібно звернути увагу на правила форматування та характеристики, надані виробником вінілових платівок.
2. Перетворити на мокап: дизайн обкладинки та етикетки потрібно перетворити на мокап, який відповідає розміру та формату вінілової платівки. Це забезпечить точність макета при друці.
3. Контроль якості: виконати детальну перевірку дизайну перед друком, щоб переконатися, що всі елементи відображаються правильно, кольори відповідають очікуванням, інформація чітка та не виявлено помилок.
4. Процес друку: використовувати спеціальні друкарські верстати, призначені для друку на вінілових платівках. Ці машини використовують технологію трафаретного або офсетного друку.
5. Лакування: зазвичай після друку на поверхню вінілових платівок наноситься захисний лак. Це допомагає захистити друк від подряпин і потертостей і забезпечує глянсове покриття.
6. Нарізка та упакування: після друку платівки розрізаються на окремі диски з отвором у центрі. Потім їх можна запакувати в спеціальні оригінальні конверти або обкладинки, щоб захистити вініл від пошкоджень.

Важливо відзначити, що друк вінілових платівок – це складний і спеціалізований процес, який вимагає спеціального обладнання та якісного дизайну. Зазвичай цей процес виконує професійний друкар або спеціальна фабрика з виробництва вінілових платівок.

Однак, крім вінілових платівок, також виготовлялись брендовані шопери, футболки і світшоти. Використовувалась технологія друку по тканині, така як шовкодрук. Шовкодрук – це метод друку, який використовує спеціальну форму (трафарет), що зроблена з сітки, для передачі фарби на матеріал, який задруковується. За допомогою еластичного ракеля фарбу наносять на сітку, а потім просувають по ній, дозволяючи фарбі проникнути крізь відкриті місця на сітці і утворити зображення на матеріалі. У шовкодруці можна використовувати різні кольори фарби, і кожен колір наноситься окремо за допомогою відповідного трафарету. Після нанесення кожного шару фарби його ретельно просушують, щоб уникнути змазування і забезпечити якісний друк. Шовкодрук є популярним методом для нанесення зображень на різноманітні текстильні вироби, такі як футболки, теніски, реглани, спортивний одяг, світшоти та інші. Цей метод дозволяє отримати яскраві й стійкі відбитки з багатьма деталями, особливо на темних тканинах.

Застосування шовкодруку може варіюватись від ручного виготовлення невеликих серій до автоматизованих промислових процесів. Процес шовкодруку вимагає досвіду та вмінь, а також використання спеціального обладнання та матеріалів для досягнення оптимального результату.

ВИСНОВКИ

Розробка дизайну обкладинок є важливою частиною процесу релізу музичних альбомів. Обкладинка – це перше з чим аудиторія стикається, тому вона повинна бути привабливою, професійною і відображати зміст, та стиль автора. Саме тому важливо було провести глибоке дослідження творчості Біллі Айліш, щоб зрозуміти який настрій, атмосферу, стиль і посыл хоче передати своїми альбомами молода артистка. Також було проведено дослідження стосовно обкладинок музичних творів, яку роль вони відіграють у сьогоденні. Адже обкладинки альбомів почали формуватися у 1938 р. і не втратили свою актуальність досі, вони мають глибоку історію, однак сильно змінилися візуально; якщо раніше основним носієм була вінілова платівка чи диск, то сьогодні це інтернет платформи. Крім того було проведено аналіз аналогів, як зарубіжних, так і українських обкладинок, а також аналіз оригінальних обкладинок. Аналіз аналогів є одним із основних етапів при розробці проєкту. Він допомагає при створенні перших пошукових ескізів.

Зрештою, після всієї зробленої роботи, аналізів і досліджень, я приступила до своєї графічної частини, а саме до розробки трьох обкладинок, до таких альбомів Біллі Айліш, як: *don't smile at me*, *When We All Fall Sleep*, *Where Do We Go?*, *Happier Than Ever*. Це було досить складно, адже концепція полягала в тому щоб вдало передати настрої обкладинок, не спілкуючись на пряму із замовником, а досліджуючи його стан з інтерв'ю чи відео, або дописів у Instagram. Обкладинки повинні були бути різними, так як тексти у альбомах порушують різні теми, однак вони також повинні бути по'язані між собою, адже це серія обкладинок. На мою думку, зі своїм завданням я впоралась, передала цілісність обкладинок завдяки графічним елементам і завдяки кольоровій гамі. Передала настрої через шрифтову частину і через емоції персонажів, не забуваючи про колір та композицію.

Розробка нових обкладинок підсилює візуальне враження, покращує відображення змісту альбому, влучно передає концепцію і що саме головне, вона буде виділятися на ринку, адже завдяки швидкому розвитку музичної індустрії і постійному зміненню технологій, редизайн обкладинок може привернути увагу аудиторії і виділятися серед інших альбомів, що випускаються. Також це може бути способом залучення нових слухачів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Білодід Ю. М. Основи дизайну : навчальний посібник / Ю. М. Білодід, О. П.Поліщук. — К. : Парапан, 2004. — 240 с.
2. Йоганнес Іттен. Наука дизайну та форми. Вступний курс, який я викладав у Баухаузі та інших школах. / ArtHuss. Київ. 2021. — 135 с.
3. Йоганнес Іттен. Мистецтво кольору. Навчальний посібник. / ArtHuss. Київ. 2022. — 95 с.
4. Майкл Джанда. Сожги своє портфоліо! То, чому не учат в дизайнерських школах. / ООО “Прогресс книга”. СПб. Питер. 2021. — 384с.
5. Автор Billboard Staff, The 50 Greatest Album Covers of All Time, Billboard. URL: <https://bit.ly/3KGqgfa>. (Дата публікації: 16.03.2022).
6. Drew Wardle, The Cover Uncovered: A peek behind the artwork of Pink Floyd album “Dark Side of the Moon”, Faroutmagazine. URL: <https://bit.ly/43EklQl>. (Дата публікації: 27.12.20).
7. Ella Mezule, ANDERS BAST & THE BAST'ARDS / THROUGH SPACE & TIME, Ellamezule. URL: <https://ellamezule.com/lp>. (Дата публікації: 02.09.2020)
8. Loe Lee, Album Artwork Collection, Behance. URL: <https://bit.ly/3odBdgJ>. (Дата публікації: 04. 01.2021).
9. Олексій Бондаренко, 20 найкращих українських альбомів 2020 року, Liroom. URL: <https://bit.ly/3UWtu37>. (Дата публікації: 21.01.2021).
10. Домінік Бартманські, Вінілова платівка: аналоговий носій в епоху цифрового відтворення, Vinylclub. URL: <https://bit.ly/3UFThvY>. (Дата звернення: 13.03.2023).
11. Ксенія Янус, ВІЗУАЛІЗАЦІЯ МУЗИКИ: ЯК, ДЕ ТА ДЛЯ ЧОГО, Neformat. URL: <https://bit.ly/40j6MD8>. (Дата публікації: 10.12.2020).
12. The Musician’s Canvas: The Importance of Album Art in the Modern Day, Parmarecordings. URL: <https://bit.ly/43EkDqp>. (Дата публікації: 05. 04.2022).

13. Karabas Live, Vivienne Mort та OMANA випустили спільну пісню та кліп про демонів, Karabas. URL: <https://bit.ly/3L6eEUj>. (Дата публікації: 17.04.21).
14. Яна Ільків, Хто такі Nazva, автори ТікТок-хіта «Сігеле-мігеле» ?, Liroom. URL: <https://bit.ly/3KKDBDI>. (Дата публікації: 12.01.2023).
15. Stacey Anderson, When We All Fall Asleep, Where Do We Go?, Pitchfork. URL: <https://bit.ly/40g2eO3>. (Дата публікації: 29. 03.2019).
16. Dont smile at me. Spotify. 2017. URL: <https://spoti.fi/2W6VLqN>. (Дата публікації: 11.08.2017).
17. When We All Fall Sleep, Where Do We Go?. 2019. Spotify. URL: <https://spoti.fi/3MRV6UX>. (Дата публікації: 29.03.2019).
18. Happier Than Ever. 2021. Spotify. URL: <https://spoti.fi/3orMKt2>. (Дата публікації: 20.07.2021).
19. Martin Chilton. Cover Story: A History Of Album Artwork. Udiscovermusic. URL: <https://bit.ly/3KVqA9W>. (Дата публікації: 23.02.2023).
20. Олександр Poison Нечай. MUSIC MEETS ART VOL. 1. Neformat. URL: <https://bit.ly/3KMVJwi>. (Дата публікації: 28.07.2017).
21. Jim Flora Louis Armstrong. Flickr. URL: <https://bit.ly/3LdMeI0>. (Дата публікації: 09.03.2018).
22. Шраддха Латія. Біллі Айліш Вік, Статки, Хлопець, Брат, Батьки та Біографія. Thewikifeed. URL: <https://bit.ly/3VyUrKc>. (Дата публікації: 28.04.2023).
23. Лілі Вінн. Billie Eilish Debuts with Album 'don't smile at me' and She Means it. Medium. URL: <https://bit.ly/44AT9To>. (Дата публікації: 06.06.2018). [1].
24. ML Genius Holdings. idontwannabeyouanymore. Genius. URL: <https://bit.ly/3nq0hRO>. (Дата публікації: 21.07.2017). [4].
25. MARINA VERGARA. 'When We All Fall Asleep:' A Listening Guide. The Observer. URL: <https://bit.ly/42sJRXXZ>. (Дата публікації: 09.04.2019).

26. DARYL PERRY. 'WHEN WE ALL FALL ASLEEP, WHERE DO WE GO?:' A Track-by-Track Analysis of Billie Eilish's Debut Album. Affinity. URL:<https://bit.ly/3pCvcL3>. (Дата публікації: 01.04.2019).
27. Madeline Roth. Billie Eilish's 'When We All Fall Asleep': A Complete Breakdown From Finneas O'Connell. MTV. URL: <https://bit.ly/41AQxln>. (Дата публікації: 09.04.2019).
28. ML Genius Holdings. I love you. Genius. URL: <https://bit.ly/42HvK0Q>. (Дата публікації: 29.03.2019).
29. ML Genius Holdings. Getting Older. Genius. URL: <https://bit.ly/3WiFaO7>. (Дата публікації: 30.07.2021).
30. Kelia Anne MacCluskey. Billie Eilish's 'Happier Than Ever' Has A Song For Every Mood. MTV. URL: <https://bit.ly/3oe1POT>. (Дата публікації: 30.07.2021).
31. Billie Eilish. Happier Than Ever. Instagram. URL:<https://bit.ly/3o9MHCg>. (Дата публікації: 04.08.2021).
32. ML Genius Holdings. Getting Older. Genius. URL: <https://bit.ly/41LQwvh>. (Дата публікації: 30.07.2021).
33. Infostoryofsong. Not My Responsibility Billie Eilish. Storyofsong. URL:<https://bit.ly/3MxZbvR>. (Дата звернення: 17.05.2023).
34. Design Trafika. Piyas Serif Font. Befonts. URL:<https://bit.ly/42RWX0V>. (Дата публікації: 18.10.2021).
35. Design Saridezra. Freaky Story Serif Font. Befonts. URL:<https://bit.ly/3obDCcl>. (Дата публікації: 01.11.2022).
36. Design Hanoded. Twisted System. Dafont. URL:<https://bit.ly/41R9ksV>. (Дата публікації: 29.11.2018).
37. Printellect. Шовкодрук. Printellect. URL:<https://bit.ly/3Mhe9pK>. (Дата звернення: 20.05.2023).

ДОДАТКИ

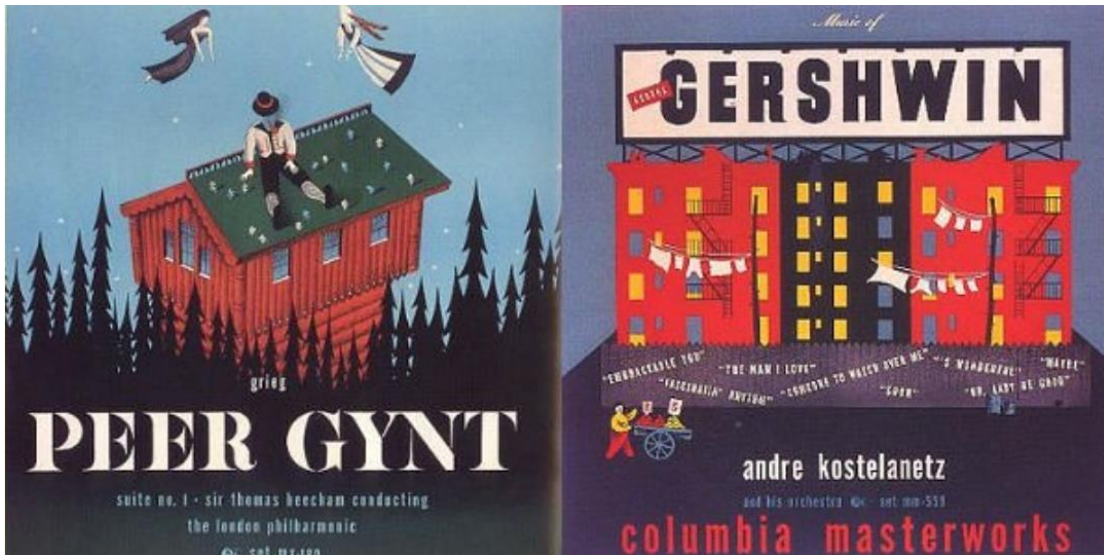

Рис. 1.1. Музичні обкладинки: “George Gershwin”, Grieg “Peer Gynt”

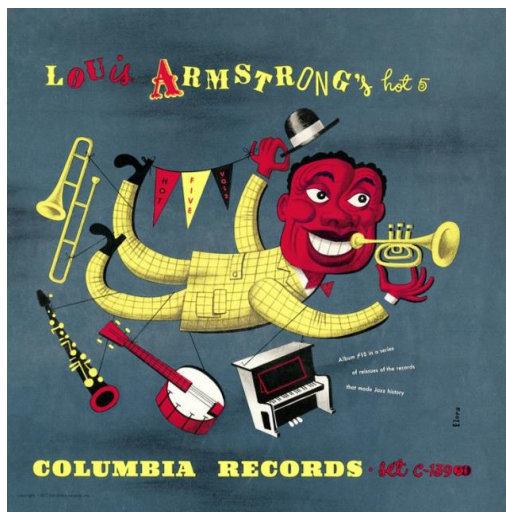

Рис. 1.2. Музична обкладинка Jim
Flora Louis Armstrong

Рис. 1.3. Музична обкладинка альбому
Pink Floyd – A Saucerful of Secrets

Рис. 1.4. Музична обкладинка альбому
AC/DC – Black in black

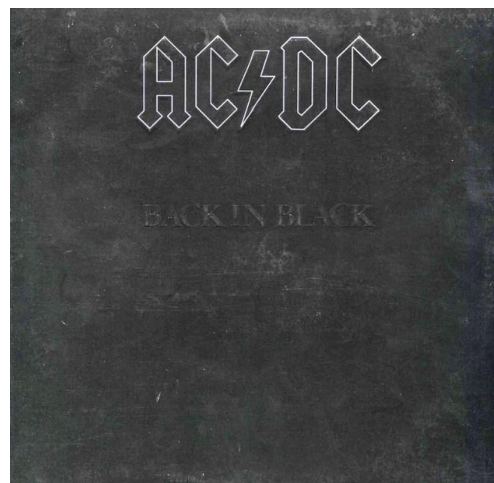

Рис. 1.5. Музична обкладинка
альбому The Police – Ghost in the
Machine

Рис. 1.6. Музична обкладинка
альбому ZZ Top – Eliminator

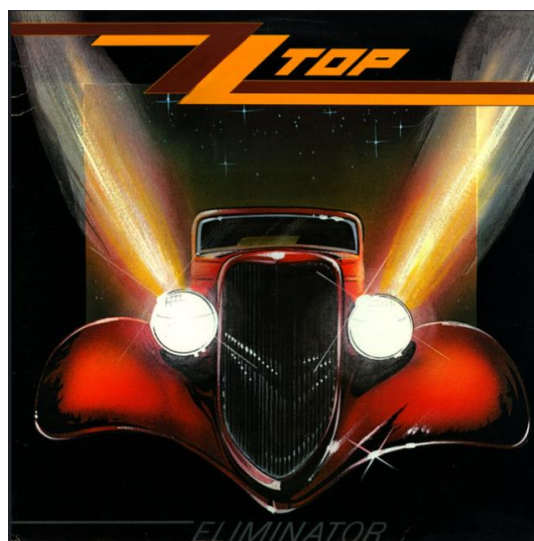

Рис. 1.7. Музична обкладинка альбому ZZ Top – Afterburner

Рис. 2.1. Metallica “Master of Puppets”

Рис.2.2. Pink Floyd “Dark Side of the Moon” (1973)

Рис. 2.3. Anders Bast &
The Bastards album
“Through Space &
Time” 2020

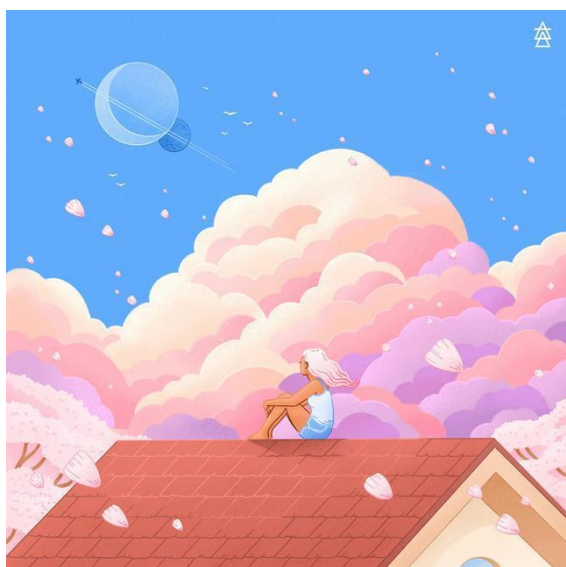

Рис. 2.4. “All By Yourself”
Air Apparent

Рис. 2.5. “Bad for You” Air Apparent

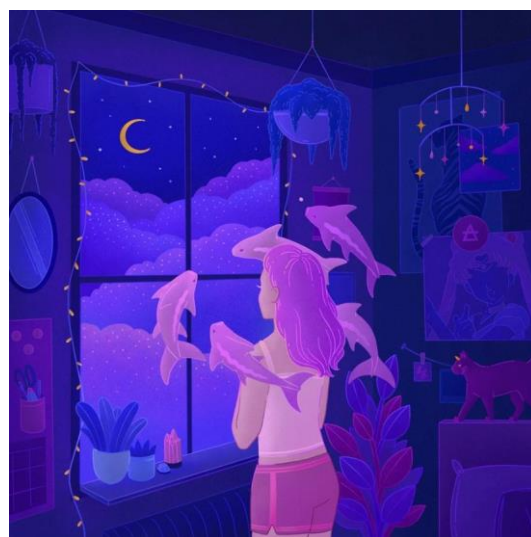

Рис. 2.6. “Cosmos” Air Apparent

Рис. 2.7. “Lasagne” Aaron Joseph Russo

Рис. 2.8. “Ставь чайник” Soltwine

Рис. 2.9. Крапка;КОМА - Time's Not Real

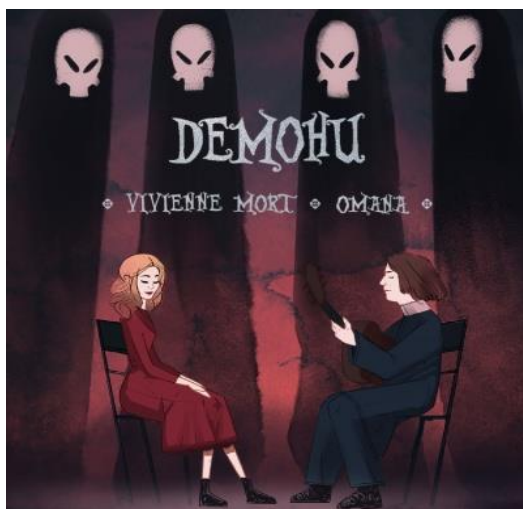

Рис. 2.10. OMANA & Vivienne Mort – Демони

Рис. 2.11. Квітка – 2Тоне

Рис. 2.12. NAZVA –
Сігеле-мігеле

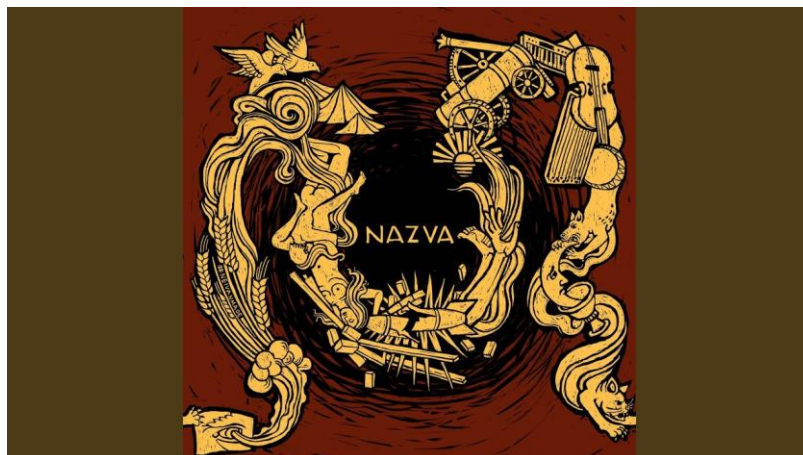

Рис. 2.13. Обкладинка альбому
“dont smile at me”

Рис. 2.14. Обкладинка альбому
“When We All Fall Asleep Where
Do We Go?”

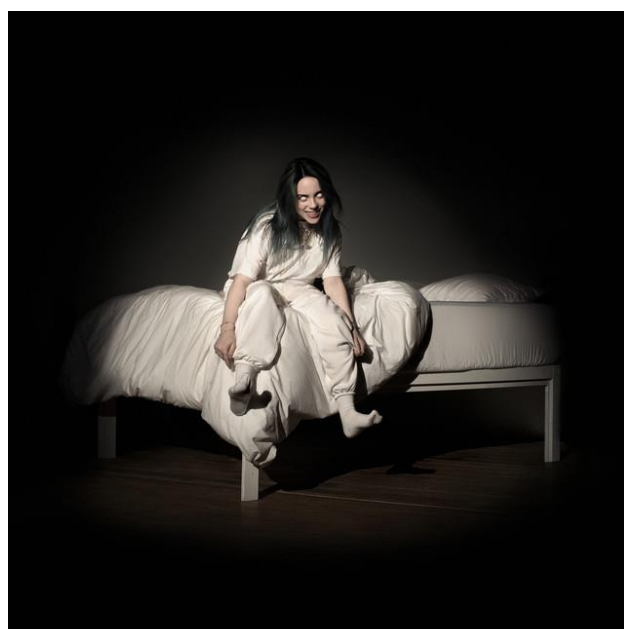

Рис. 2.15. Обкладинка альбому
“Happier Than Ever”

Рис. 3.1. Пошуковий ескіз першого
мініальбому “dont smile at me”

Рис. 3.2. Пошуковий ескіз до
першого студійного альбому “When
We All Fall Sleep, Where Do We
Go?”

Рис. 3.3. Пошуковий ескіз до другого студійного альбому “Happier Than Ever”

Рис. 3.4. Кольорова і шрифтова частини першої обкладинки

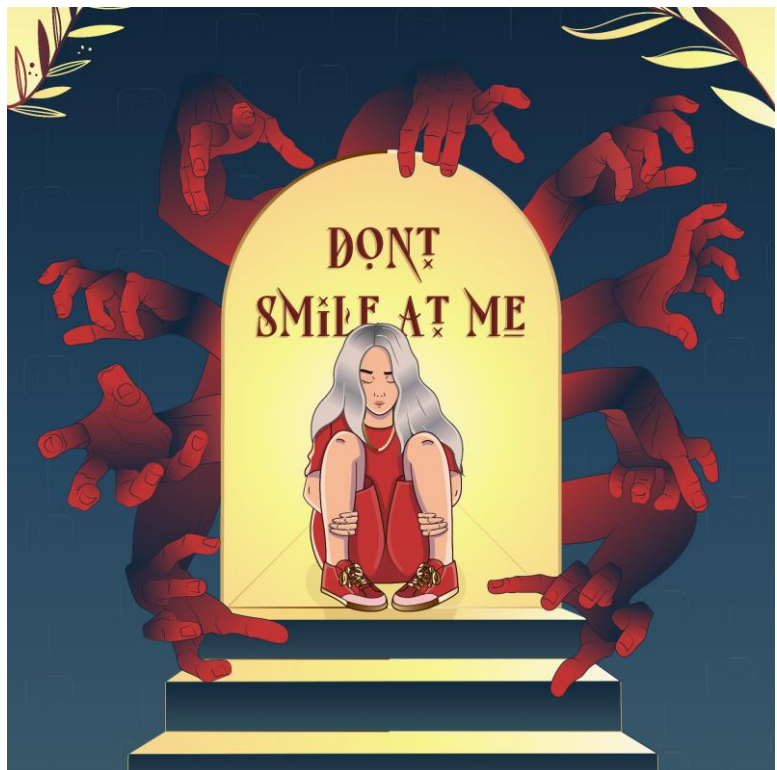

Рис. 3.5. Кольорова і шрифтова частини другої обкладинки

Рис. 3.6. Кольорова і шрифтова частини третьої обкладинки

